

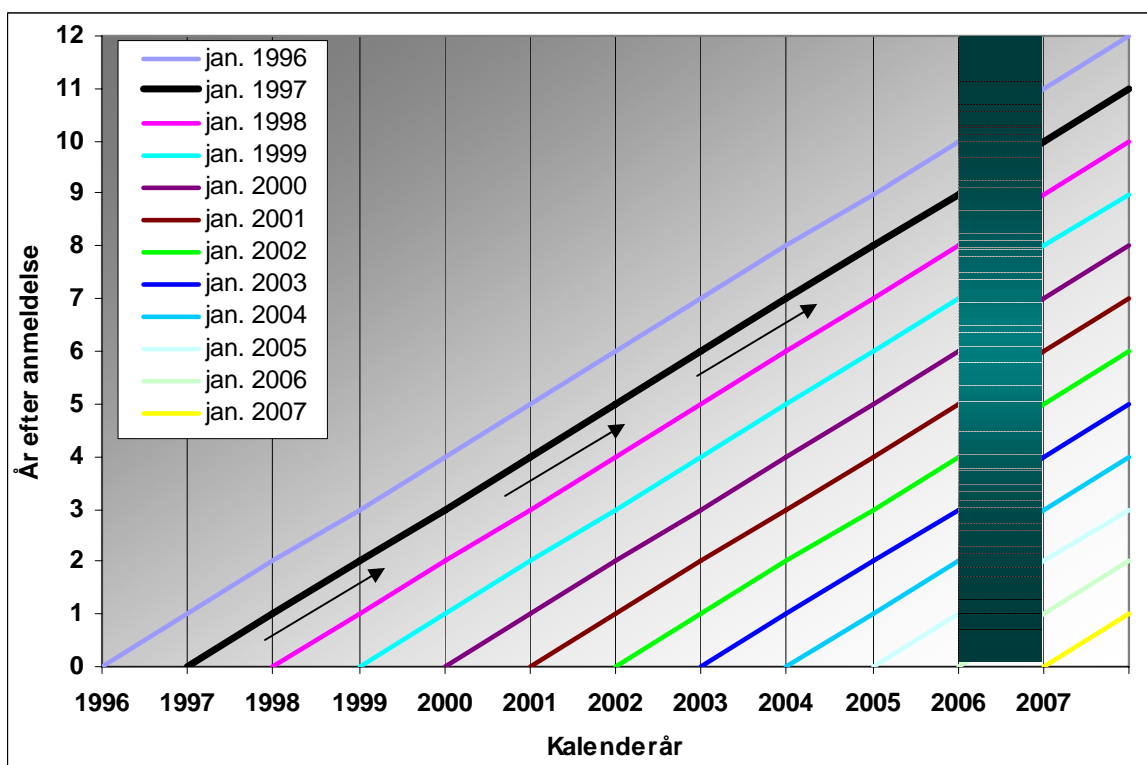

ARBEJDSSKADESTATISTIK

2006

ÅRETS TEMA:

SKADEÅRGANG 1997

Forord

Arbejdsskadestyrelsen udgiver for 9. gang en årsstatistik baseret på oplysninger om de sager, som styrelsen har behandlet de seneste år.

Antallet af anmeldte erhvervssygdomme er steget markant, siden arbejdsskadereformen trådte i kraft 1. januar 2004. I 2006 blev der anmeldt 18.408 erhvervssygdomme mod 12.375 i 2003 – en stigning på næsten 50 procent.

Til gengæld ligger antallet af anmeldte ulykker rimeligt stabilt med 21.496 anmeldelser i 2006.

Fire ud af fem sager bliver afsluttet senest kalenderåret efter, at de er anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen. Ni procent af sagerne fortsætter i mange år, fordi den tilskadekomne aktivt bruger sin ret til enten at få sagen genoptaget eller til at anke afgørelsen.

Det fremgår af **Arbejdsskadestatistik 2006** samt det tilhørende tema, der i år specifikt handler om sagsforløbene for skadeårgang 1997.

Den traditionelle arbejdsskadestatistik beskriver Arbejdsskadestyrelsens produktion i 2006. Det er en kommenteret opgørelse af skader, der anmeldes til Arbejdsskadestyrelsen, og hovedparten af informationerne indsamles i forbindelse med behandlingen af skadeanmeldelserne. Særskilt er der en statistik om arbejdsskadereformen i afsnit 1, ”Udviklingen i hovedtræk 2000-2006”.

Temaet beskriver skadeårgang 1997 ud fra den tilskadekomnes perspektiv. Her kan man blandt andet se, hvornår sagerne anmeldes, hvor mange sager der bliver genoptaget eller anket, hvor mange der indeholder erstatning og hvornår i skadesforløbet erstatningerne kommer til udbetaling. Tallene punkterer i høj grad myten om, at arbejdsskadesager generelt lever et meget langt liv i styrelsen, uden at det kommer til hverken behandling eller afgørelse.

København, den 31. maj 2007

Anne Lind Madsen
Direktør

INDHOLDSFORTEGNELSE

FORORD	2
1. UDVIKLINGEN I HOVEDTRÆK 2000-2006	4
2. SKADEÅRGANG 1997: I ET 10ÅRIGT PERSPEKTIV – TEMA I ARBEJDSKADESTATISTIKKEN 2006	7
2.1 INDLEDNING	7
2.2 SAGSFORLØB	9
2.3 BESKRIVELSE AF ÅRGANGEN	14
2.4 SAGERNES AFGØRELSE.....	19
2.5 ALVORLIGHED	21
2.6 ERSTATNINGSUDGIFTER.....	24
2.7 KONKLUSION	26
3. STATISTIK OM ARBEJDSKADER 2000 - 2006.....	28
LÆSEVEJLEDNING.....	28
<i>Hvilke sager er omfattet af statistikken?</i>	28
<i>Centrale begreber</i>	28
<i>Hvor kan jeg læse mere?</i>	29
<i>Hvordan læses tabellerne?</i>	29
I. GENERELT OM ARBEJDSKADER	30
<i>Alder</i>	31
<i>Køn</i>	35
<i>Geografi</i>	37
<i>Branche</i>	39
<i>Afgørelser</i>	40
<i>Erstatninger: Méngodtgørelser</i>	44
<i>Erstatninger: Erhvervsevnetab</i>	44
II. ARBEJDSULYKKER	46
<i>Anmeldte arbejdsulykker</i>	46
<i>Anerkendte og afviste arbejdsulykker</i>	48
<i>Erstatninger</i>	52
III. ERHVERVSSYGDOMME.....	56
<i>Anmeldte erhvervssygdomme</i>	56
<i>Anerkendte og afviste erhvervssygdomme</i>	57
<i>Erstatning</i>	60
IV. PLUDSELIGE LØFTESKADER	62
V. BRILLESKADER	63

1. UDVIKLINGEN I HOVEDTRÆK 2000-2006

Fra 2000 til 2003 sker der et jævnt fald i det samlede antal arbejdsskader anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen. Fra 2004 til 2006 stiger antallet af anmeldte arbejdsskader igen. Der anmeldes både et stigende antal arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Skader skal kun anmeldes til Arbejdsskadestyrelsen, hvis de antages at medføre tab af erhvervsevne, varigt mén eller mindst 5 ugers fravær.

Tabel 1.1 Anmeldte arbejdsskadesager, 2000-2006

Sagsklasse/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Arbejdsulykker	19.959	20.435	20.185	19.770	20.499	20.311	21.496
- heraf reformsager	-	-	-	-	12.699	18.634	20.554
Erhvervssygdomme	13.679	13.502	12.544	12.375	13.994	16.958	18.408
Pludselige løfteskader	1.719	1.723	1.851	1.714	652	103	44
Brilleskader	247	181	146	103	93	90	89
I alt (inkl. øvrige)	35.604	35.841	34.726	33.962	35.238	37.462	40.037

Antallet af anmeldte arbejdsulykker ligger på omkring 20.000 i perioden fra 2000 til 2005. I 2006 er antallet noget højere, knapt 21.500.

I perioden 2000-2004 svinger antallet af anmeldte erhvervssygdomme imellem ca. 12.500 og ca. 14.000 sager. I 2005 stiger niveauet til næsten 17.000 anmeldelser, og i 2006 stiger antallet af anmeldelser yderligere til næsten 18.500.

[Arbejdsskadereformen](#)¹ indebærer blandt andet et lempet ulykkesbegreb, en ny, mere omfattende fortegnelse over erhvervssygdomme og administrative forenklinger. De administrative forenklinger gælder for alle arbejdsskader med skade- eller anmeldedato den 1. januar 2004 og senere. Det lempede ulykkesbegreb gælder for ulykker sket 1. januar 2004 eller senere. For erhvervssygdommenes vedkommende er skæringsdatoen 1. januar 2005, hvor alle sager anmeldt efter denne dato behandles efter [den nye fortegnelse](#) over erhvervssygdomme.

De anmeldte ”reformsager” i tabel 1.1 refererer til anmeldte arbejdsulykker sket efter 1. januar 2004. Som det ses, stiger antallet af anmeldte arbejdsulykker fra 2003 til 2004 med ca. 700 skader. Dette skal sammenholdes med faldet på ca. 1.100 pludselige løfteskader, idet reformen også indebærer, at pludselige løfteskader nu indgår i det nye og bredere ulykkesbegreb. Reelt har der altså været tale om et fald i antallet af arbejdsulykker frem til 2005, hvorefter antallet af ulykker er steget med 5,5 % i perioden 2005-2006 og således er tilbage på 2003-niveau.

Reformen indebærer en administrativ forenkling, idet der som udgangspunkt vil blive truffet én samlet afgørelse om anerkendelsesspørgsmål, ménprocent og erhvervsevnetab. Den tidligere, selvstændige afgørelse om sagens anerkendelse er således helt bortfaldet med reformen. Af samme årsag er det umuligt at sammenligne anerkendelsesprocenten i et givet år med de tidligere års registreringer. Den formelle afgørelse om selve anerkendelsen træffes nemlig væsentligt senere i sagsforløbet end førhen. Anerkendelsesprocenten vil i reformens første år derfor være lavere end tidligere, da langt de fleste ”hurtige afgørelser” vil være afvisninger.

Den fulde effekt af arbejdsskadereformen kan endnu ikke opgøres. For at få en foreløbig opgørelse er der i tabel 1.2. medtaget interne, ikke formidlede afgørelser. Det fremgår heraf, at anerkendelsesprocenten for ulykker er steget til 81 procent. Efter reformen får flere anerkendt en

¹ Lov nr. 422 af 10. juni 2003 med senere ændringer

erhvervssygdom. Som det fremgår af tabel 1.2, er der i 2006 sket en stigning på omkring 800 sager i forhold til 2002, selv om reformen endnu ikke har fået fuld virkning på erhvervssygdomsområdet.

Tabel 1.2 Antal anerkendte ulykker og erhvervssygdomme samt anerkendelsesprocenten

År for afgørelse	2002	2003	2004	2005	2006
Anerkendte ulykker	14.719	13.412	9.129	13.023	20.037
Anerkendelsesprocent	71 %	69 %	65 %	74 %	81 %
Anerkendte erhvervssygdomme	2.430	3.045*	2.301	2.652	3.294
Anerkendelsesprocent	19 %	23 %	19 %	18 %	20 %

1) I tallene for 2006 er medtaget de interne, ikke formidlede afgørelser. For reformsager alene er anerkendelsesprocenten ca. 82.

* Det høje antal anerkendelser i 2003 skyldes, at der blev afsluttet ekstraordinært mange sager det pågældende år.

Som det fremgår af tabel 1.3, er anerkendelsesprocenten for ulykker da også lavere end hidtil i 2004. Det fremgår dog også, at anerkendelsesprocenten stiger en del fra 64,8 i 2004 til 74,6 i 2005. Samtidig stiger anerkendelsesprocenten igen fra 74,6 procent i 2005 til 76,3 procent i 2006.

Det fremgår også af tabel 1.3, at anerkendelsesprocenten for erhvervssygdomme svinger mellem 18,8 procent i 2002 som minimum og 23,4 i 2003 som maksimum. Ændringer i anmeldemønsteret for erhvervssygdomme kan være en af forklaringerne på udsvingene i anerkendelsesprocenten. Desuden vil stigningen i antal anmeldte erhvervssygdomme fra 2005 få betydning. Ligesom for ulykkerne er den selvstændige anerkendelsesafgørelse bortfaldet med arbejdsskadereformen. Anerkendelsesprocenten kan således ikke sammenlignes før og efter 2005.

Tabel 1.3 Anerkendelsesprocenter i arbejdsskadesager, 2000-2006

Sagsklasse/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Arbejdsulykker	73,4	74,0	70,8	69,6	64,8	74,6	76,3
Erhvervssygdomme	22,0	20,2	18,8	23,4	19,3	18,4	17,8
Pludselige løfteskader	4,3	4,0	3,9	4,4	7,9	23,2	43,0 ²
Brilleskader	87,6	84,6	82,9	80,0	73,4	72,7	77,4

Tabel 1.4 giver en oversigt over førstegangsafgørelser i arbejdsulykker. I 2006 afsluttes ca. 47 % af sagerne med, at sagen anerkendes, uden at den medfører erstatning. Ca. 23 % af sagerne afvises. I ca. 21 % af sagerne træffes afgørelse om positivt varigt mén, mens der i ca. 5 % af sagerne træffes afgørelse om positivt erhvervsevnetab og et eventuelt positivt varigt mén.

Tabel 1.4 Afsluttede arbejdsulykkessager opgjort efter afgørelse*

Afgørelse/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Erhvervsevnetab og evt. mén	524	524	367	475	659	1.233	1.083
Mén	4.152	4.360	3.922	4.853	2.961	4.534	4.134
Anerkendt uden erstatning	8.936	8.398	9.867	9.437	7.012	10.283	9.389
Afvist	5.716	5.338	6.524	6.266	5.316	4.622	4.552
Anden afgørelse	694	622	527	783	862	824	894
I alt	20.022	19.242	21.207	21.814	16.810	21.496	20.052

*Tabellen omfatter kun førstegangsafgørelser

² Anerkendelsesprocenten er steget markant, hvilket kan skyldes, at der kun er få afgjorte pludselige løfteskadesager i og med, at disse med arbejdsskadereformen for skader indtruffet efter 1. januar 2004 er med i ulykkesbegrebet.

I tabel 1.5 vises førstegangsafgørelser i erhvervssygdomssager. I 2006 afvises ca. 78 % af sagerne, mens ca. 5 % anerkendes uden erstatning. I ca. 9 % af sagerne træffes der afgørelse om positivt varigt mén, mens der i ca. 3 % af sagerne træffes afgørelse om positivt erhvervsevnetab og eventuelt positivt varigt mén.

Tabel 1.5 Afsluttede erhvervssygdomssager opgjort efter afgørelse*

Afgørelse/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Erhvervsevnetab og evt. mén	249	209	134	169	258	489	425
Mén	1.352	1.175	1.218	1.603	1.188	1.315	1.376
Anerkendt uden erstatning	575	537	575	700	431	702	862
Afvist	11.526	9.728	10.924	10.477	9.812	11.861	12.596
Anden afgørelse	539	503	468	630	1.048	829	947
I alt	14.241	12.152	13.319	13.579	12.737	15.196	16.206

*Tabellen omfatter kun førstegangsafgørelser

Af tabel 1.6 fremgår udviklingen i antallet af sager, hvori der er tilkendt erstatning. Antallet af sager lå højt i 2003, og i 2005 er der igen tilkendt erstatning i relativt mange sager. Det skyldes, at Arbejdsskadestyrelsen afsluttede ekstraordinært mange sager dette år. I 2006 er der derfor også udbetalt erstatning i færre sager end i 2005.

Tabel 1.6 Antal arbejdsskader, hvori der er tilkendt erstatning, 2000-2006

Sagsklasse/År for tilkendelse af erstatning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Arbejdsulykker	6.114	6.378	5.994	7.595	5.510	7.270	6.089
Erhvervssygdomme	2.451	2.053	1.955	2.658	2.063	2.264	2.111
Pludselige løfteskader	55	74	66	85	81	81	73

Tabel 1.7 viser et samlet billede af udbetalingerne af erstatninger i forbindelse med arbejdsskader. Fra 2002 til 2003 sker der en stor stigning i erstatningsudgifterne. Det kan skyldes, at der blev truffet væsentligt flere afgørelser om positivt erhvervsevnetab (jf. tabel I.30). Derudover kan højesteretsdommen om personer under revalidering også have haft en betydning for gældende praksis (UfR 2002.730H fra 10. januar 2002). Når erstatningsudgifternes høje niveau opretholdes i både 2004 og 2005, skyldes det virkningerne af højesteretsdommen vedrørende erhvervsevnetabets størrelse for personer i fleksjob (UfR 2004.867 H). Udgifterne falder igen i 2006, hvilket er i overensstemmelse med, at der er tilkendt erstatning i færre sager i 2006 end i 2005.

Tabel 1.7 Erstatningsudgifter i mio. kr. (2006-niveau) opgjort efter sagsklasse

Sagsklasse/År for tilkendelse af erstatning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Ulykker	1.680,9	1.879,2	1.811,5	2.673,7	2.651,2	2.978,8	2.089,7
Erhvervssygdomme	549,1	668,1	535,7	703,5	700,1	958,8	717,0
Pludselige løfteskader	11,3	22,2	32,8	53,7	49,9	45,1	38,2
I alt (inkl. øvrige)	2.241,5	2.572,6	2.383,6	3.436,2	3.407,6	3.981,2	2.844,1

2. SKADEÅRGANG 1997: I ET 10ÅRIGT PERSPEKTIV – TEMA I ARBEJDSKADESTATISTIKKEN 2006

2.1 Indledning

I dette tema følger vi behandlingen af skadeårgang 1997 i Arbejdsskadestyrelsen frem til foråret 2007. Det betyder, at vi i denne del af statistikken ser på en årgang ud fra den tilskadekomnes synsvinkel.

I temaet viser vi, hvordan det er gået med en skadeårgang, i stedet for den traditionelle arbejdsskadestatistik, som er rettet mod Arbejdsskadestyrelsens aktiviteter i et kalenderår. Normalt er statistikken en produktionsstatistik over de sager, der er oprettet og afsluttet inden for et kalenderår. Med en statistik over en skadeårgang flyttes fokus fra sagerne til de personer, det hele handler om. Formålet med temaet er således at belyse, hvordan det er gået med en skadeårgang, hvor mange der har fået afvist deres anmeldelse, hvor mange der har fået anerkendt deres skade som en arbejdsskade og endnu mere væsentligt: i hvor mange af de anerkendte sager der er tilkendt en erstatning og hvilken type erstatning. Hvilken konsekvens har skaden haft for de tilskadekomne? Kan de eksempelvis fortsætte på arbejdsmarkedet? Der kan ikke gives en detaljeret besvarelse af dette spørgsmål, men det er muligt at give tal for, hvor mange der er kommet alvorligt til skade, og også hvor mange der er døde. Ved at se det i et skadeårgangsperspektiv kan vi se, hvor stor en andel af de tilskadekomne der er ramt af en alvorlig skade.

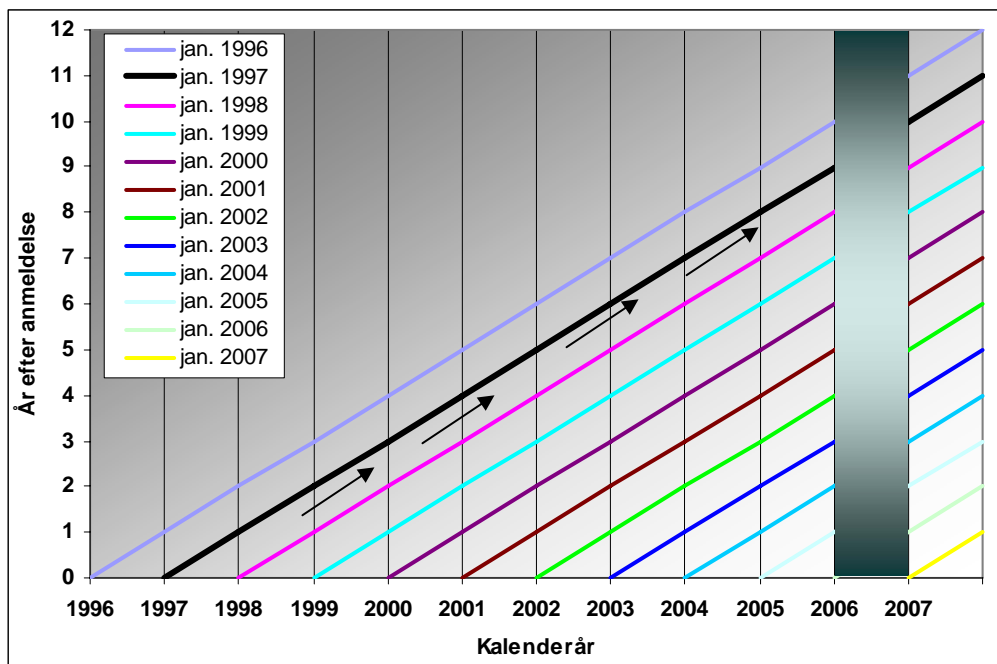
Det er også muligt at se, hvor mange skader, både talmæssigt og forholdsmæssigt, der er anmeldt efter skadeåret 1997, hvor ofte en har sag været til behandling i Arbejdsskadestyrelsen og så videre.

Hvis man vil overføre resultaterne på nyere årgange, skal man være opmærksom på, at arbejdsskadereformen, som trådte i kraft i 2004, medførte en forenkling af ulykkesbegrebet og en lempelse af erhvervssygdomsbegrebet. Begge ændringer vil på længere sigt medføre flere anerkendelser.

Arbejdsskadestyrelsen har siden 1996 foretaget elektronisk registrering af sagsskridt. Der er således på hver enkelt sag registreret anmeldedato, skadedato, afgørelsesdato, om sagen er anket, om den er genoptaget til fornyet behandling og så videre. Endvidere registreres resultatet af Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandling for den tilskadekomne i form af afvisning, anerkendelse, erstatning med videre. Tilsammen giver alle disse registreringer mulighed for et andet perspektiv på statistikken end den traditionelle årsstatistik.

I figur 2.1 illustreres de forskellige perspektiver.

Figur 2.1.

Årsstatistikken for 2006 viser alle hændelser, som er afgrænset af de lodrette streger i figuren mellem 2006 og 2007. Alle nye sager starter ved x-aksen. Y-aksen viser tiden fra anmeldelsen. Nye sager oprettes kontinuerligt i perioden fra 1. januar 2006 til 1. januar 2007. Alle disse sager vil indgå i årsstatistikken for 2006. Afsluttede sager i årsstatistikken er alle de nye sager, som afsluttes i perioden fra 1. januar 2006 til 1. januar 2007 – markeret med den farvede søjle. Disse sager stammer dels fra sager anmeldt i 2006 og dels fra sager anmeldt i tidligere år.

En revisions- eller genoptagelsessag er med i statistikken, hvis den oprettes og/eller afsluttes i 2006. Årsstatistikken er således status på alle de oprettede og afsluttede sager i 2006. De afsluttede sager vedrører især tidligere anmeldeår.

Årsstatistikken afspejler på afslutningssiden svingninger i Arbejdsskadestyrelsens årsproduktion. For revisions- og genoptagelsessagerne afspejler variationer for genoptagelse/revision og afslutning også afgørelser fra Ankestyrelsen og domme fra domstolene. Det betyder, at mange af de variationer, som statistikken viser for de afsluttede sager, skyldes den ophobede effekt af udefrakommende forhold i form af domme med videre.

Arbejdsskadestyrelsen er nu i stand til at give et generationsperspektiv på arbejdsskadestatistikken. Det vil sige, vi kan vise statistik for skadeårgange eller anmeldeårgange. I figur 2.1 det skrå areal afgrænset af de skrå linier startende i 1997 og 1998 – markeret med pile.

Da der af retssikkerhedsmæssige grunde er store muligheder for at få en sag genoptaget, så går der traditionelt en lang periode, inden en skadeårgang definitivt kan regnes for færdigbehandlet. Der er også i 2006 foretaget en sagsbehandling af enkelte skader anmeldt i 1996, men med et 10-års-perspektiv må årgangen regnes for de facto afsluttet.

En generationsvinkel vil muliggøre andre statistikker end en årsstatistik. Det kan være statistikker, som viser, hvor ofte sager genoptages. I figur 2.1 illustreret ved en sag, som starter i 1996, afsluttes i 1997 og genoptages igen i 1999. Genoptagelsen afsluttes første gang i 2000, idet sagen genoptages igen i 2005 og afsluttes i 2006. I princippet kan en sådan sag genoptages igen i de kommende år. Det vil endvidere være muligt at opføre

- hvor mange alvorlige skader der er i en årgang
- status i sagerne
- de samlede erstatninger, som Arbejdsskadestyrelsen tilkender
- hvilke type skader der blev anmeldt

En generationsstatistik viser sagens forløb, fra skaden indtræder til Arbejdsskadestyrelsen og eventuelt Ankestyrelsen træffer afgørelse om anerkendelse og erstatning, herunder sagsforløbet, hvis sagen senere genoptages. Generationsstatistikken har ikke årsstatistikens aktualitet og kan derfor ikke erstatte denne, men er et forsøg på at tilføre emnet en lidt større analytisk dybde.

Arbejdsskadereformen, som trådte i kraft 1. januar 2004 for ulykkessager og 1. januar 2005 for erhvervs sygdomssager, kan ikke dækkes statistisk på nuværende tidspunkt med årsstatistikken, idet der endnu ikke er færdigbehandlet en ”reformskadeårgang”. I årsstatistikken bliver virkningen af reformen ”fortyndet” med sagerne før reformen. En skadeårgangsvinkel kan vise, hvor stor del af en årgang der stadig er under behandling. Ved sammenligning med andre skadeårgange kan der måske foretages en vurdering af det endelige resultat af ”reformskadeårgangen”.

I det følgende er der tabeller, som viser sagsforløbet for arbejdsskadeårgang 1997 og hvad resultatet blev for de tilskadekomne. Det skal bemærkes, at summen af tallene i tabellerne ikke altid er ens. Dette skyldes, at der ikke i alle sagerne er de korrekte datoer til rådighed. Det påvirker mulighederne for en fuldstændig statistik. Denne fejlmargen er dog af en beskeden størrelse og forstyrrer ikke de generelle tendenser.

2.2 Sagsforløb

I afsnittet gives for skadeårgang 1997 en beskrivelse af anmeldemønstret for årgangen og sagsforløbet i Arbejdsskadestyrelsen. Sidstnævnte i form af tabeller over, hvor hurtigt anmeldelserne for skadeårgangen bliver afsluttet, hvor mange gange sagen er genoptaget, hvor mange sager der er verserende på nuværende tidspunkt med videre.

Anmeldelser

Arbejdsskadeloven pålægger arbejdsgiveren, samt læger og tandlæger, en pligt til at anmelde skaderne. Arbejdsgiverne har alene pligt til at anmelde ulykker. Lægerne og tandlægerne har pligt til at anmelde sygdomme, som de formoder kan skyldes arbejdet. Anmelder arbejdsgiveren eller lægen/tandlægen ikke, kan andre – herunder den tilskadekomne selv – anmelde skaden. Skaden skal være anmeldt inden 1 år. Hvis skaden ikke er anmeldt inden 1 år, så kan den kun realitetsbehandles i Arbejdsskadestyrelsen, hvis der kan dispenseres fra fristen.

I tabel 2.1 ses, hvorledes skader indtrådt i 1997 anmeldes til Arbejdsskadestyrelsen. Langt hovedparten (82,3 %) af skaderne anmeldes i skadeåret. 14 % af skaderne anmeldes året efter skaden. Der sker dog også anmeldelser til Arbejdsskadestyrelsen flere år efter skadetidspunktet. Nogle af disse anmeldelser er tidligere anmeldt til forsikringsselskabet som bagatelskader. Efterfølgende er man så blevet opmærksom på, at skaden er alvorlig og bør behandles i Arbejdsskadestyrelsen. Nogle anmeldelser er endvidere sager, som er blevet anmeldt for sent. Af skaderne i årgang 1997 er ca. 900 anmeldt for sent (ca. 3 %).

Tabel 2.1. Skader i 1997 fordelt på året for anmeldelsen

	Året for anmeldelsen											I alt
	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	
Antal	32.451	5.538	666	293	197	127	74	42	36	18	2	39.444
%	82,3%	14,0%	1,7%	0,7%	0,5%	0,3%	0,2%	0,1%	0,1%	0,0%	0,0%	100,0%

Der kan i de efterfølgende tabeller indgå et mindre antal skader end det, som er angivet i tabel 2.1. Det skyldes, at nogle sager af tekniske årsager er valgt fra.

Status

I tabel 2.2 ses status for sager med skadedato i 1997. Langt hovedparten af sagerne – næsten 99 % – er afsluttet. Godt 1 % af sagerne er stadig verserende. Der kan være forskellige årsager til, at en sag fortsat er verserende, selvom det er mange år siden, den blev anmeldt. Disse er gennemgået nedenfor.

Tabel 2.2 Status for skadeårgang 1997 pr. ultimo april 2007

Året for anmeldelsen	Status							I alt
	Verserende						Ikke verserende	
	Nye sager - ingen afslutning	Revision og genoptagelse	Hjemvisning	Omgørelser	Anket	I Ankestyrelsen	Afsluttet	
1997	.	163	15	15	12	81	32.027	32.313
1998	.	41	5	6	4	39	5.402	5.497
1999	.	12	2	2	1	1	646	664
2000	.	4	.	1	.	4	281	290
2001	.	7	.	2	1	2	185	197
2002	.	4	2	.	.	.	119	126
2003	.	3	.	.	.	2	68	73
2004	.	.	1	1	.	2	38	42
2005	3	.	2	.	.	5	26	36
2006	5	.	.	1	.	.	12	18
2007	1	.	.	.	1	.	0	2
I alt	9	234	27	29	19	136	38.781	39.258

Genoptagelser:

Den tilskadekomne har mulighed for at anmode om, at sagen genoptages. Hvis der er sket væsentlige ændringer i den tilskadekomnes situation, så bliver sagen genoptaget – ellers afviser Arbejdsskadestyrelsen at genoptage sagen. Disse afvisninger indgår i de nedenstående tabeller.

Der kan ligeledes forekomme genoptagelser som følge af højesteretsdomme. Der har i perioden fra 1997 frem til nu været 5 højesteretsdomme, som har medført genoptagelse af grupper af sager.

- 1998 Højesteretsdom om vurdering af årsagssammenhæng
- 1999 Højesteretsdom om forældelse
- 2002 Højesteretsdom om erstatning til tilskadekomne under revalidering
- 2003 Højesteretsdom om erstatning til tilskadekomne i fleksjob
- 2006 Højesteretsdom om erstatning til tilskadekomne under revalidering

Arbejdsskadestyrelsen valgte ved den seneste højesteretsdom, som vedrørte erstatning til tilskadekomne under revalidering, at samle alle sager om genoptagelse i et selvstændigt team. Disse særlige genoptagelser og afslutningerne heraf er ikke medtaget i tabellerne. Der blev genoptaget 680 sager med skadedato i 1997 som følge af højesteretsdommen, 7 af dem er fortsat verserende.

Revisioner:

Arbejdsskadestyrelsen kan træffe midlertidige afgørelser i en sag, hvis den tilskadekomnes situation ikke er endeligt afklaret – hvis vedkommende for eksempel er under revalidering. Ved de midlertidige afgørelser vil der i afgørelsen være oplyst, hvornår Arbejdsskadestyrelsen ser på sagen igen.

Anker:

Den tilskadekomne og forsikringsselskabet har begge mulighed for at anke afgørelserne, hvis de ikke er enige i Arbejdsskadestyrelsens afgørelse. Der er en ankefrist på 4 uger i alle afgørelser. Når Arbejdsskadestyrelsen modtager anken, har vi 4 uger til at vurdere, om afgørelsen kan genvurderes, eller om sagen skal sendes over til Ankestyrelsen. Ankestyrelsen kan komme frem til 3 resultater:

- 1) Tiltræde Arbejdsskadestyrelsens afgørelse
- 2) Omgøre Arbejdsskadestyrelsens afgørelse
- 3) Hjemvise Arbejdsskadestyrelsens afgørelse til fornyet behandling i Arbejdsskadestyrelsen

Af skadeårgangen 1997 er der 454 verserende sager (svarende til 1,2 procent af årgangen). Endvidere er der 14 af sagerne, som har en revisionsdato efter ultimo april, og som altså vil blive taget op til revision på et senere tidspunkt. Men for 99 procent af de tilskadekomne er sagen endeligt afsluttet.

Der er enkelte tilskadekomne, som endnu ikke har fået en afslutning. Det skyldes, at sagen er anmeldt længe efter, at skaden er sket. Ca. halvdelen af de verserende sager (ca. 0,6 procent af årgangen) er fortsat under behandling, fordi den tilskadekomne har anmodet Arbejdsskadestyrelsen om at se på sagen igen, eller fordi den tilskadekomnes erhvervsmæssige situation ikke er endeligt afklaret og Arbejdsskadestyrelsen derfor har taget sagen til revision. Den resterende del af de verserende sager (211 sager svarende til 0,5 procent af årgangen) skyldes, at sagen er anket. De ankede sager er i forskellige dele af ankeforløbet.

I tabel 2.3 er de tilskadekomne fordelt på henholdsvis året for anmeldelsen og det seneste år, hvor der er en afslutning. Der er 681 sager, hvor data ikke har en tilstrækkelig kvalitet til, at de kan indgå i statistikken.

Tabel 2.3. Tilskadekomne i 1997 fordelt på året for anmeldelsen og år for seneste afgørelse

Året for den seneste afslutning i sagen	Året for anmeldelsen											I alt
	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	
1997	16.269											16.269
1998	9.990	2.771										12.761
1999	2.175	1.322	214									3.711
2000	951	471	196	76								1.694
2001	571	190	87	96	45							989
2002	415	129	39	41	67	33						724
2003	434	124	27	24	40	37	23					709
2004	344	95	25	13	15	31	27	16				566
2005	272	107	24	11	9	12	12	16	15			478
2006	194	54	19	9	5	2	5	5	10	10		313
2007	71	14	2	3	2	.	.	.	1	2	0	95
I alt	31.686	5.277	633	273	183	115	67	37	26	12	0	38.309
Antal anmeldelser	32.451	5.538	666	293	197	127	74	42	36	18	2	39.444
Verserende	286	95	18	9	12	7	5	4	10	6	2	454
Ikke oplyst	479	166	15	11	2	5	2	1	0	0	0	681

For ca. 80 procent af de tilskadekomne afsluttes sagen i året for anmeldelsen eller året efter. Sager med et slutår længe efter året for anmeldelsen har altid været behandlet mere end en gang i Arbejdsskadestyrelsen.

Som det fremgår af tabel 4, har 13 procent af årgangen været behandlet i Arbejdsskadestyrelsen mere end en gang som følge af genoptagelse eller revision. Dertil kommer de sager, hvor den tilskadekomne eller forsikringsselskabet har anket afgørelsen. For ca. 75 procent af de tilskadekomne har sagen været afsluttet, efter Arbejdsskadestyrelsen har behandlet den første gang.

Der kan være mange revisioner og genoptagelser i en sag. Tidspunktet mellem afslutning og genoptagelse er bestemt af den tilskadekomnes egen anmodning om genoptagelse. Tidspunktet mellem en revision og en afslutning er fastsat af Arbejdsskadestyrelsen ud fra sagens oplysninger. Tabel 4 viser antallet af genoptagelser og revisioner, der har været i sagerne med skadeår 1997 frem til og med ultimo april 2007. Ud over de genoptagelser, som er medtaget i tabellerne, blev der i 2006 genoptaget 680 sager som følge af en højesteretsdom om erstatning til tilskadekomne under revalidering.

Tabel 2.4. Antallet af revisioner og genoptagelser

Antal revisioner	Antal genoptagelser							
	0	1	2	3	4	5	6	I alt
0	33.175	2.703	791	293	78	12	1	37.053
1	401	175	101	50	19	3	.	749
2	145	81	36	13	3	1	.	279
3	66	43	14	13	3	1	1	141
4	39	14	3	1	.	.	.	57
5	15	2	1	.	1	.	.	19
6	6	1	1	.	1	.	.	9
7	.	.	1	1
8	1	1
I alt	33.848	3.019	948	370	105	17	2	38.309

Af tabel 2.4 fremgår det:

- I knap 87 procent af sagerne har der ikke været en revision eller genoptagelse
- I 8 procent af sagerne (3.104 sager) har der kun været enten en revision eller en genoptagelse
- I 5 procent af sagerne (2.030 sager) har der været to eller flere revisioner eller/og genoptagelser
- Samlet set har sagerne medført 8.664 revisioner og genoptagelser fordelt over 5.134 sager

For hovedparten af de tilskadekomne har sagen ikke været genoptaget/revideret, efter Arbejdsskadestyrelsen afsluttede den første gang. I ca. 3 procent af sagerne har Arbejdsskadestyrelsen taget sagen til revision, og i under 1 procent af sagerne har sagen været til revision mere end en gang.

Den tilskadekomne har anmodet om genoptagelse i ca. 12 procent af sagerne, og i ca. 4 procent af sagerne har den tilskadekomne anmodet om genoptagelse mere end en gang. Ikke alle genoptagelserne medfører forhøjelse af erstatningen.

Ud over genoptagelsesmulighederne kan ankemulighederne medføre, at sager får en længere sagsbehandlingstid. Når Arbejdsskadestyrelsen træffer en afgørelse, har den tilskadekomne og forsikringsselskabet mulighed for at anke, hvis de ikke er enige i afgørelsen. Da der er flere afgørelser i en sag, så kan der ligeledes være flere anker i sagen, idet det er muligt at anke alle afgørelser. For de skader, som skete i 1997, er der anket en eller flere gange i ca. 17 procent af sagerne. I størstedelen af de ankede sager er der kun en anke, og det er ikke alle afgørelser i sagen, der er anket. Det er langt fra alle anker, som medfører ændringer af Arbejdsskadestyrelsens afgørelser.

Tabel 2.5: Antallet af anker

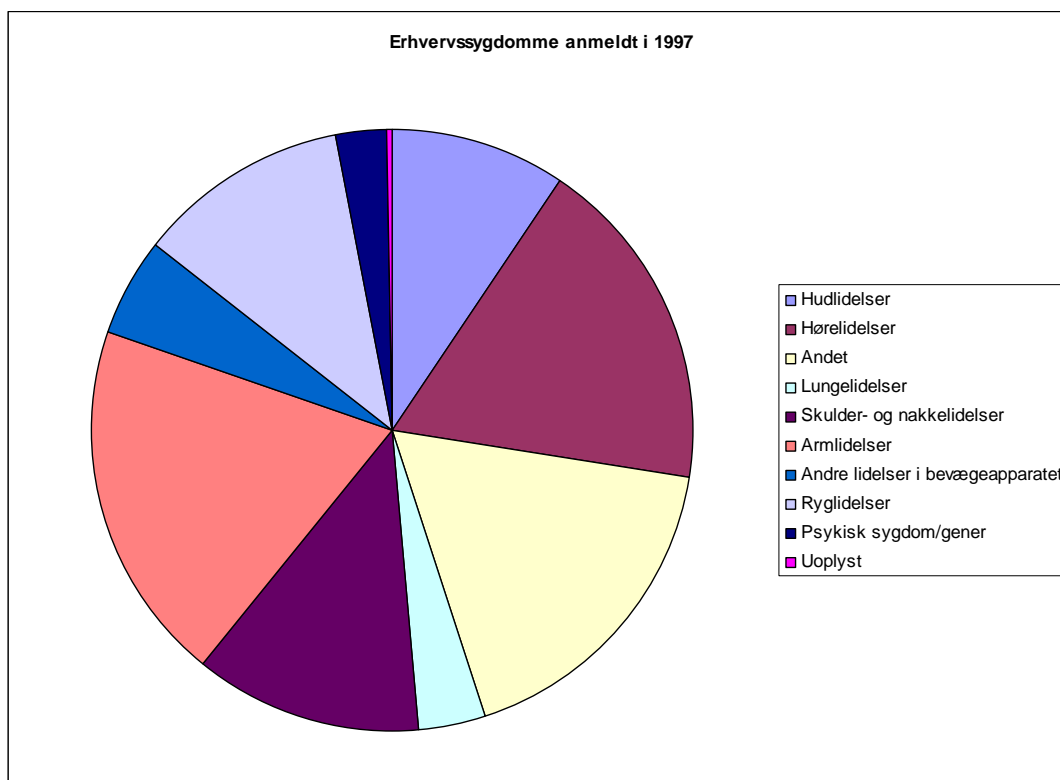
Året for anmeldelsen	Antallet af anker											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	I alt
1997	26.662	3.612	1.042	229	85	37	8	1	3	2	.	31.681
1998	4.271	675	236	53	27	5	6	.	1	.	.	5.274
1999	438	132	44	10	5	3	1	633
2000	186	57	21	4	2	2	272
2001	120	47	11	4	2	184
2002	65	41	9	115
2003	41	23	1	1	1	67
2004	24	12	1	37
2005	14	12	1	27
2006	12	12
i alt	31.833	4.611	1.366	301	122	47	14	1	4	2	1	38.302

2.3 Beskrivelse af årgangen

Af de skader, der er anmeldt i 1997, er knap 39 procent erhvervssygdomme, 55,5 procent ulykker, 3,5 procent pludselige løfteskader og 2 procent brilleskader. Dette afsnit indeholder en beskrivelse af, hvilke typer skader der er anmeldt.

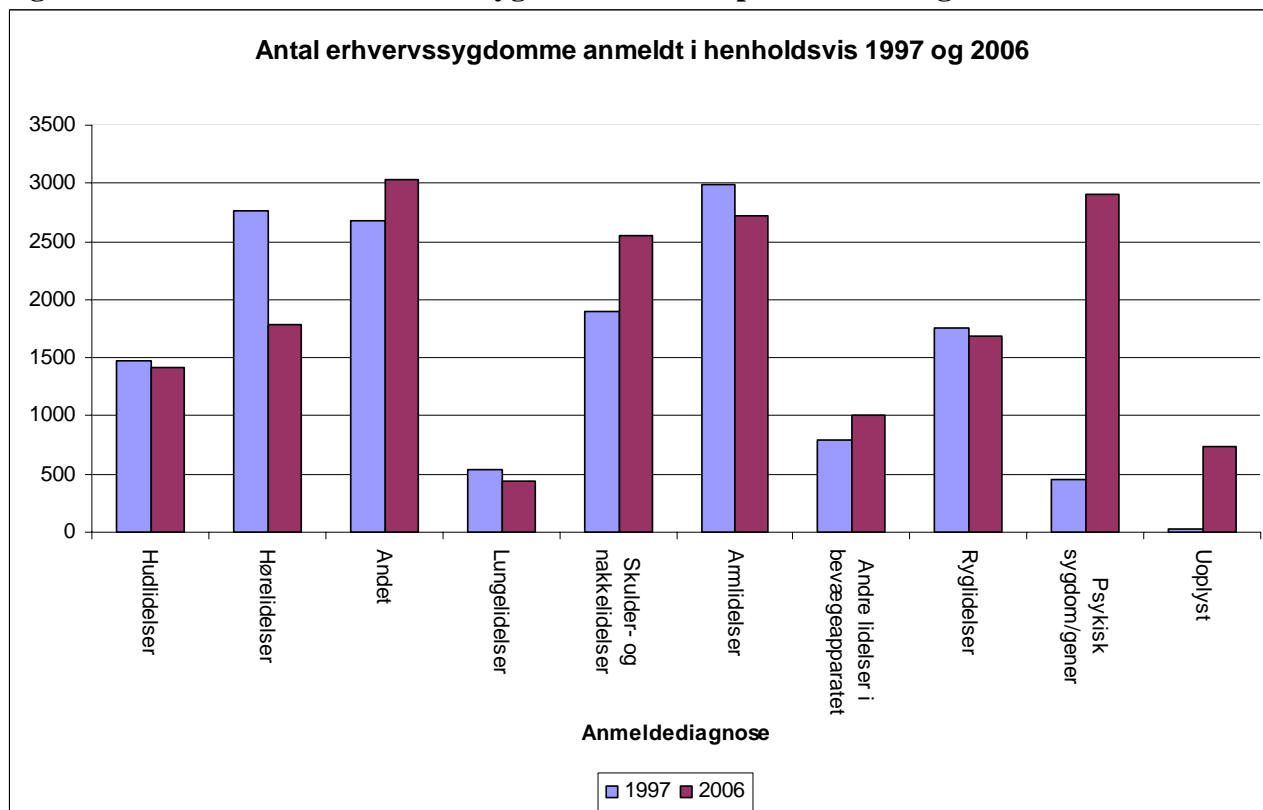
I 1997 blev der anmeldt 15.345 erhvervssygdomme. Figur 2 viser, hvilke typer erhvervssygdomme der er tale om. For erhvervssygdomme anmeldt i 1997 vedrører ca. halvdelen af sagerne sygdomme i bevægeapparatet (skulder- og nakkelidelser, armlidelser, andre lidelser i bevægeapparatet, ryglidelser). 18 procent er høreskader, og kun 3 procent er psykiske lidelser.

Figur 2.2: Anmeldte erhvervssygdomme fordelt på anmeldediagnosen

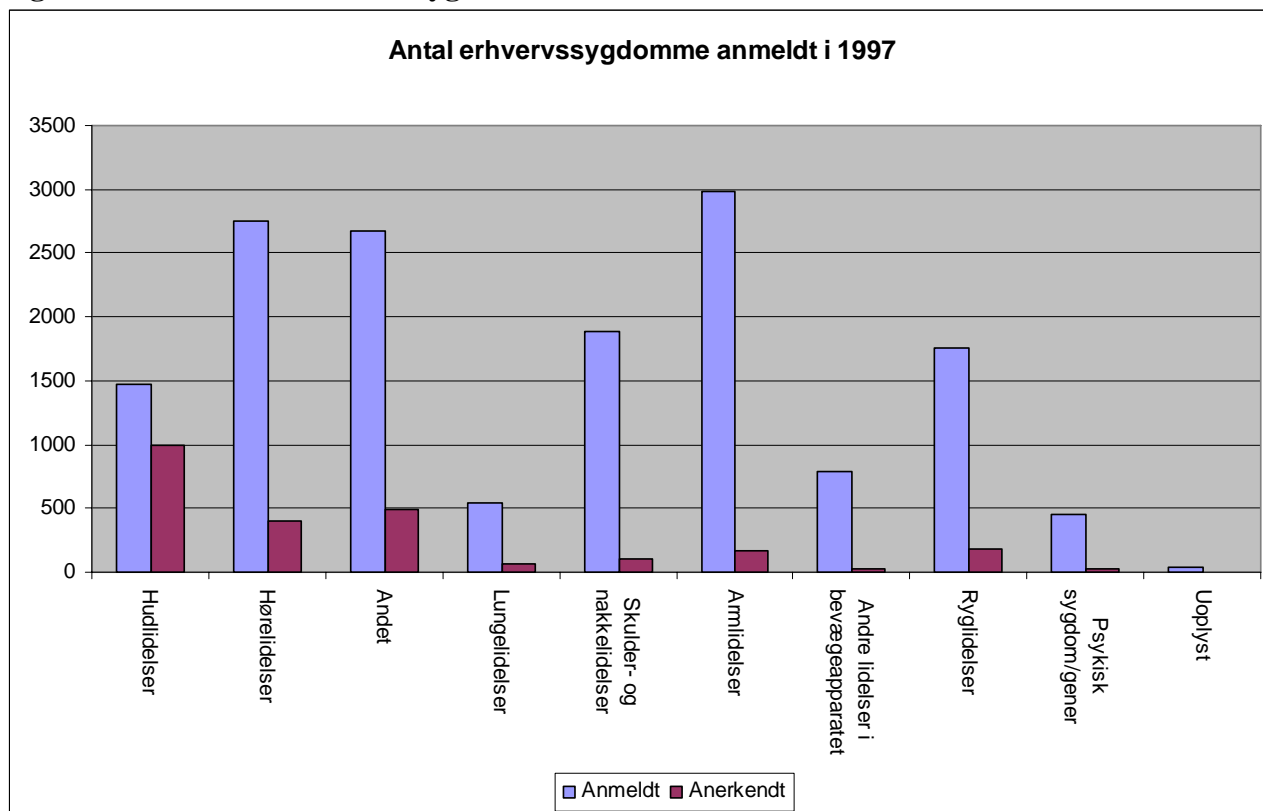

Sammenlignet med de sager, som blev anmeldt i 2006, er der sket en stigning i antallet af anmeldelser i forhold til 1997 på 19 procent. Der er desuden sket en ændring i, hvilke typer erhvervssygdomme der anmeldes. I 2006 var 44 procent bevægeapparatlidelser, 10 procent høreskader og 16 procent psykiske lidelser. Hvis man ser på antallet af anmeldelser, er antallet af psykiske sygdomme steget fra 447 i 1997 til 2904 i 2006. Antallet af bevægeapparatlidelser er steget med ca. 500 anmeldelser, og der anmeldes nu ca. 8.000 af denne type sager om året.

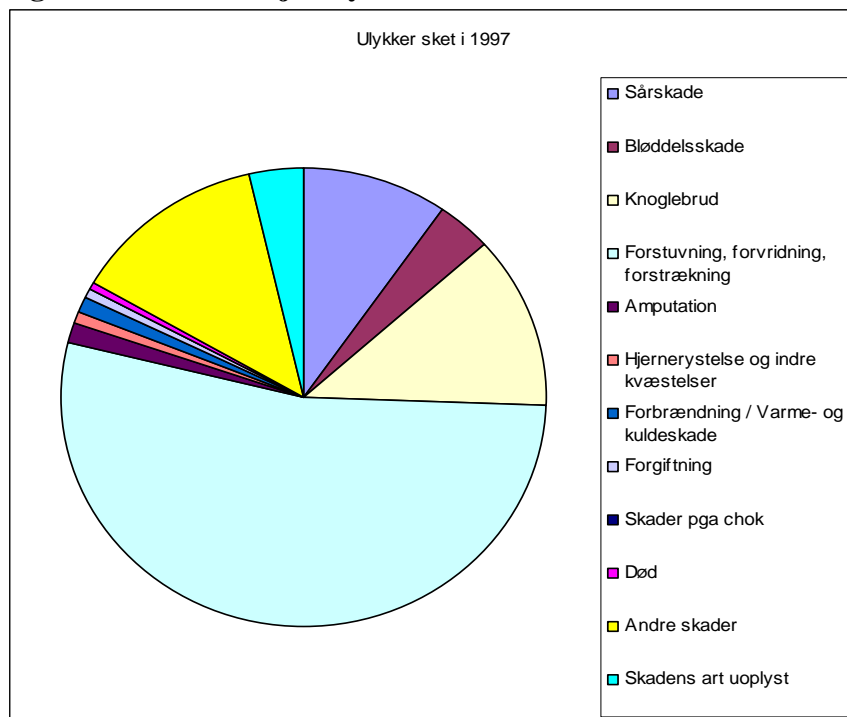
Figur 2.3: Antal anmeldte erhvervssygdomme fordelt på anmeldediagnose

Anmeldemønstret for erhvervssygdommene adskiller sig væsentligt fra anerkendelsesmønstret. For eksempel anerkendes 2/3 af de anmeldte hudlidelser, mens der anerkendes 5,5 procent af armlidelserne og 10,4 procent af ryglidelserne. Figur 2.4 viser antallet af anmeldte erhvervssygdomme samt antallet af anerkendte erhvervssygdomme.

Figur 2.4: Antallet af erhvervssygdomme anmeldt i 1997

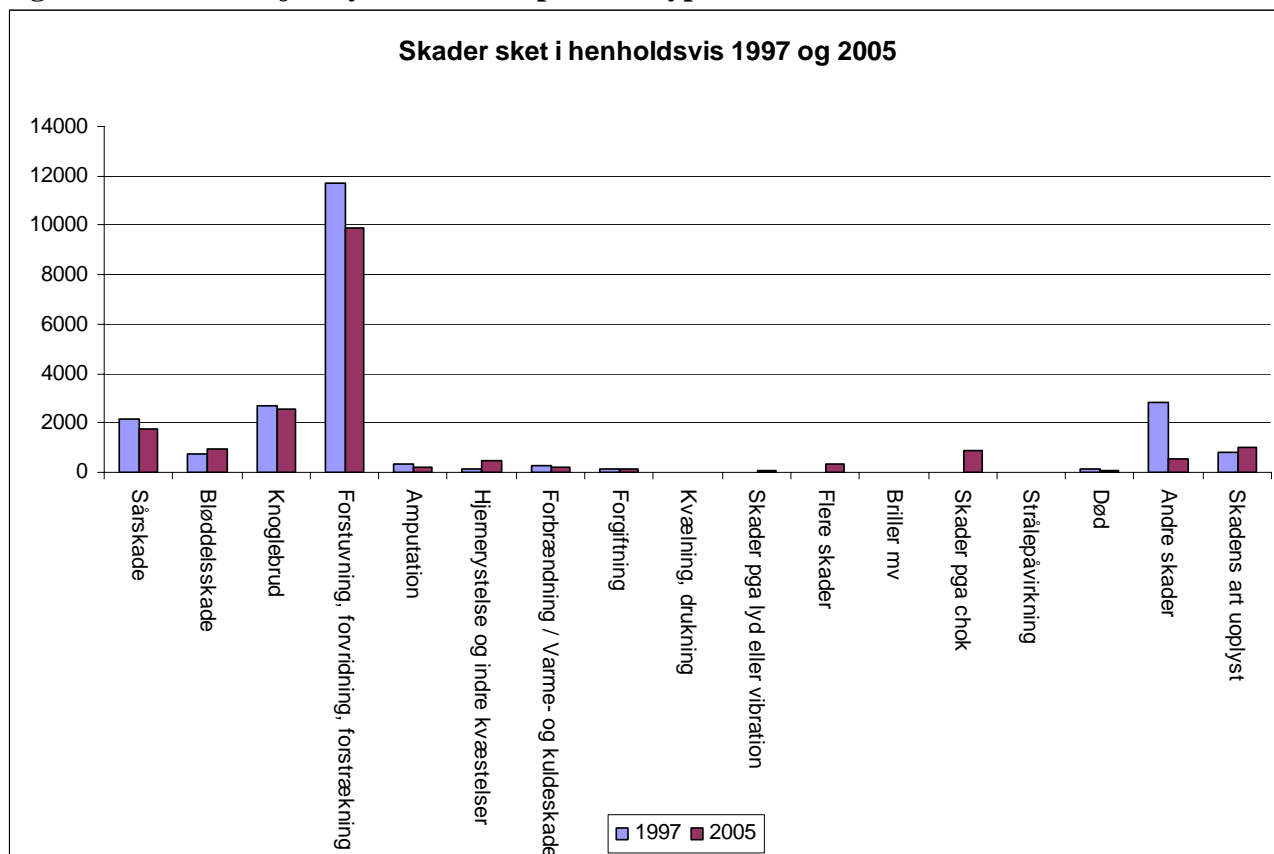
For ulykkessagerne viser figur 2.5, hvordan skaderne i 1997 fordeler sig på typer af skader. Over halvdelen af skaderne vedrører forstuvning, forvridning, forstrækning. Derudover er 12 procent knoglebrud og 10 procent sårskader.

Figur 2.5 Antal arbejdsulykker sket i 1997

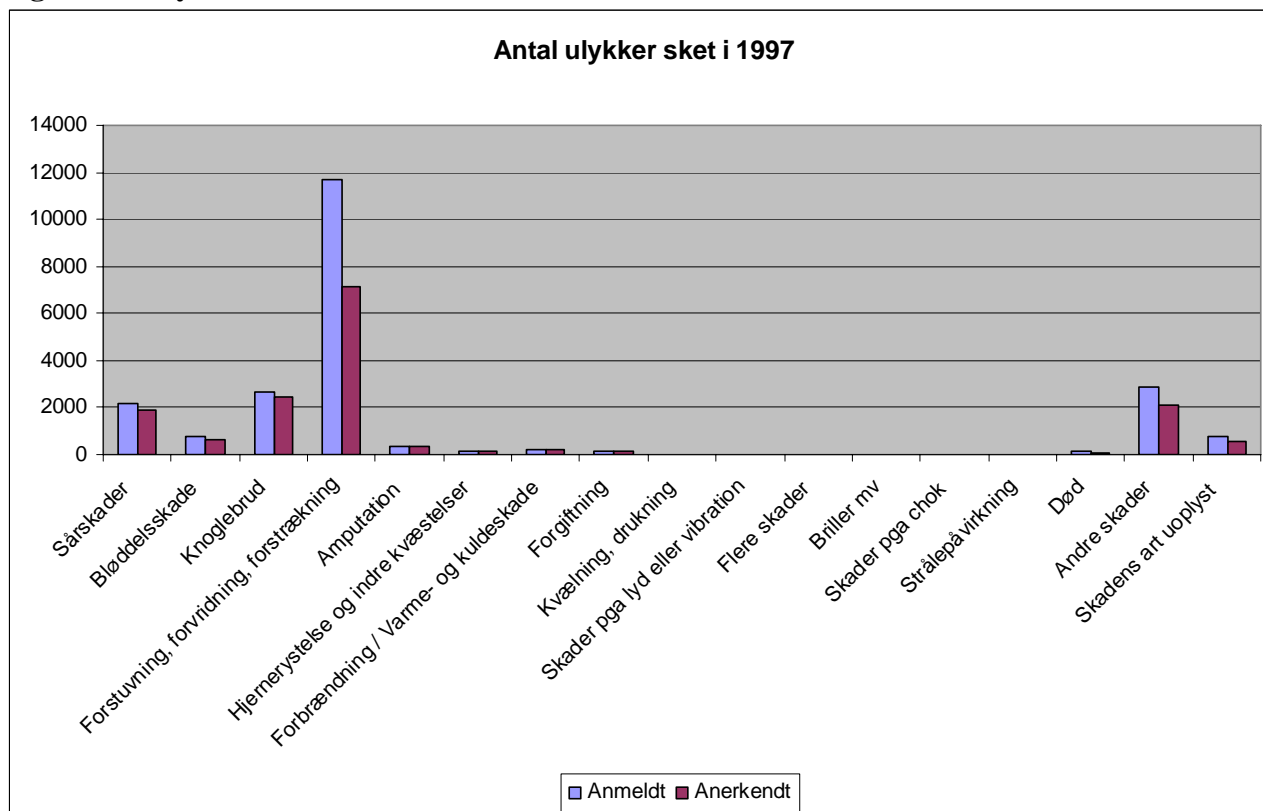
For de anmeldte ulykker er der ikke den store forskel på, hvilke typer skader der skete i 2005³ i forhold til dem, som skete i 1997. Antallet af anmeldte ulykker er faldet med ca. 12 procent fra 1997 til 2005, og dette på trods af, at de pludselige løfteskader blev slået sammen med ulykkerne i forbindelse med arbejdsskadereformen, som trådte i kraft i 2004. Der kan dog være ulykker, som Arbejdsskadestyrelsen ikke har kendskab til endnu. I 1997 var ca. 96 procent af ulykkerne anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen samme år som skadeåret eller året efter. Desuden blev der i 1997 anmeldt en del bagatelskader fra statslige arbejdsgivere. Sager om bagatelskader behandles i 2005 af de statslige forsikringsenheder uden forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen.

³ Der anvendes skadeår 2005 til sammenligning. På grund af de for sent anmeldte skader har Arbejdsskadestyrelsen ikke kendskab til alle skaderne fra 2006 endnu.

Figur 2.6 Antal arbejdsulykker fordelt på skadetype

For ulykkerne er der ligeledes forskel mellem anmeldemønstret og anerkendemønstret. Der bliver anerkendt ca. 61 procent af forstuvning, forvridding, forstrækning, mens der anerkendes 92 procent af knoglebrud og 97 procent af amputationer.

Figur 2.7: Ulykker sket i 1997

2.4 Sagernes afgørelse

I de tidligere afsnit er der set på anmeldelserne, herunder hvilke typer sager der er anmeldt, og sagsforløbene. I de næste afsnit ses på, hvilke afgørelser der er truffet i sagerne.

Afgørelserne opdeles i 4 kategorier:

- Afviste
- Henlagte: der vil ikke blive taget stilling til anerkendelse/afvisning i sagen
- Anerkendte uden erstatning: sagen er anerkendt som en arbejdsskade, men den tilskadekomne har hverken modtaget méngodtgørelse eller erstatning for erhvervsevnetab
- Anerkendte med erstatning: sagen er anerkendt og der er tilkendt godtgørelse for varigt mén og/eller erstatning for erhvervsevnetab.

Tabel 2.5 viser, at ca. halvdelen af de tilskadekomne har fået deres arbejdsskader anerkendt. Der er stor forskel sagsklasserne imellem. For ulykkessagerne er der anerkendt 73 procent af anmeldelserne, medens anerkendelsesprocenten for erhvervssygdomme er ca. 17 procent. Brilleskader har den højeste anerkendelsesprocent, mens de pludselige løfteskader har den laveste anerkendelsesprocent. For brilleskader og pludselige løfteskader er det dog et begrænset antal sager, der er tale om. En af årsagerne til den lave anerkendelsesprocent for de pludselige løfteskader er, at der skal være varige følger af hændelsen, for at den kan anerkendes.

Det er ikke alle de tilskadekomne, der får anerkendt deres sag, som også får erstatning. I over halvdelen af de anerkendte sager har de tilskadekomne ingen følger af arbejdsskaden, og derfor tilkendes der ikke erstatning i disse sager. Hvis der efterfølgende kommer følger af arbejdsskaden, har den tilskadekomne mulighed for at få sagen genoptaget. Inden for de enkelte sagsklasser er der, ligesom for anerkendelsesprocenterne, stor forskel på, hvor stor en andel der tilkendes erstatning.

62 procent af de tilskadekomne, som har anmeldt en ulykke, og som har fået deres ulykke anerkendt, har ikke varige følger af ulykken. 18 procent af de tilskadekomne, som har anmeldt en erhvervssygdom, og som har fået anerkendt erhvervssygdommen som arbejdsrelateret, har ikke varige følger.

Samlet set er det ca. 1/5 af de tilskadekomne, som får tilkendt en erstatning. I en stor del af disse sager vil der kun være tilkendt godtgørelse for varigt mén (jf. afsnittet om alvorlighed).

Tabel 2.5. Antallet af anmeldte skader i 1997 fordelt på sagstype og sagens nuværende afgørelse

Sagens nuværende afgørelse	Ulykker	Erhvervssygdomme	Briller ⁴	Pludselige løfteskader	I alt
Anerkendt med erstatning	5.846	1.984	0	84	7.914
Anerkendt uden erstatning	9.824	462	738	6	11.030
Henlagt	426	682	10	33	1.151
Afvist	5.809	12.206	44	1.272	19.331
I alt	21.909	15.345	792	1.398	39.444
Anerkendelsesprocent ⁵	73,0	16,7	94,4	6,6	49,5
Erstatningsprocent ⁶	27,2	13,5	0,0	6,2	20,7

I 1.035 af sagerne (svarende til 2,6 procent) er der truffet midlertidige afgørelser⁷. Midlertidige afgørelser træffes, når tilskadekomnes erhvervsmæssige situation er uafklaret, men det dog er klart, at tilskadekomne aktuelt har et erhvervsevnetab. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis tilskadekomne på grund af arbejdsskaden ikke umiddelbart kan genindtræde på arbejdsmarkedet, men er nødt til at gennemgå en revalidering. En midlertidig erhvervsevnetaberstatning udbetales altid som en løbende erstatning og kan ikke omsættes til en engangserstatning efter tilskadekomnes anmodning.

Arbejdsskadestyrelsen vil jævnligt følge tilskadekomne ved genoptagelser (revisioner), og når tilskadekomnes erhvervsmæssige situation er endeligt afklaret, vil der blive truffet en endelig afgørelse. Hvis tilskadekomne på dette tidspunkt fortsat har et tab af erhvervsevne på mindst 15 procent, vil den midlertidige erstatning blive afløst af en engangserstatning eller løbende erstatning tilkendt ved en endelig afgørelse om erhvervsevnetab. Den endelige erhvervsevnestabsprocent kan være større, mindre eller uændret i forhold til den midlertidige afgørelse.

Tabel 2.6 viser, hvordan de sager, hvor der har været midlertidige afgørelser, sidenhen er afsluttet. I ca. 53 procent af sagerne har den tilskadekomne efterfølgende modtaget en positiv erhvervsevnetaberstatning. I knap 40 procent af sagerne har Arbejdsskadestyrelsen efterfølgende vurderet, at den tilskadekomne ikke har noget varigt erhvervsevnetab. Den resterende lille del modtager fortsat en midlertidig løbende ydelse.

⁴ I brilleskadesager udbetales ikke godtgørelse for mén eller erhvervsevnetaberstatning, idet der typisk alene vil være tale om erstatning i form af tilskud til nye briller.

⁵ Anerkendelsesprocenten defineres som antal anerkendte/(antal anerkendte + antal afviste)

⁶ Erstatningsprocenten defineres som antal anerkendte med erstatning/(antal anerkendte + antal afviste)

⁷ Midlertidige afgørelser er defineret som afgørelser, hvori der er tilkendt en erstatning under 50 procent, og hvor erstatningen er tilkendt som en løbende ydelse.

Tabel 2.6: Antallet af midlertidige afgørelser

Afsluttet med kapitalerstatning	439
Afsluttet med løbende ydelse	111
Afsluttet med 0 erstatning	410
Fortsat midlertidig afgørelse	75
Antal sager med midlertidige afgørelser	1.035

Sagerne, som efterfølgende er afsluttet med ingen erstatning, er udtryk for, at den erhvervsmæssige situation er afklaret, og at den tilskadekomne er kommet tilbage på arbejdsmarkedet. Der er således ikke længere et erhvervsevnetab, som skal kompenseres. Da midlertidige afgørelser også anvendes i sager med kommunal revalideringsindsats, kan antallet med en vis forsigtighed siges at være udtryk for en succesfuld indsats for, at de tilskadekomne kommer tilbage på arbejdsmarkedet. Der er enkelte sager, hvor der er en meget lang periode, hvor den erhvervsmæssige situation ikke er afklaret. Det drejer sig om ca. 0,2 procent (75 sager) af de tilskadekomne, som kom til skade i 1997, hvor den erhvervsmæssige situation endnu ikke er afklaret, så der kan træffes en endelig afgørelse.

2.5 Alvorlighed

Selvom der blev anmeldt 39.444 arbejdsskader med skadeår 1997 til Arbejdsskadestyrelsen, så er det de færreste tilskadekomne, som er kommet så alvorligt til skade, at de må forlade arbejdsmarkedet. 27,2 procent af dem, som har anmeldt en ulykke, har fået tilkendt erstatning, mens 13,5 procent af dem, der har anmeldt erhvervssygdom, har fået tilkendt erstatning. I dette afsnit belyses de arbejdsskader, der er så alvorlige, at der er tilkendt erstatning. Første del omhandler de mest alvorlige arbejdsskader, hvor den tilskadekomne dør før anmeldelsen. Derefter gennemgås skader, hvor der er tilkendt erstatning.

Dødsager

Sager med tilskadekomne, der dør som følge af en ulykke, eller som dør under sagsbehandlingen, inden der er truffet afgørelse om erstatning, behandles og registreres af lovtekniske årsager anderledes end øvrige arbejdsskadesager. Af de arbejdsskader, som indtraf i 1997, er under 1 procent så alvorlige, at den tilskadekomne døde, før sagen blev anmeldt. Dødsagerne omfatter 134 ulykker svarende til 0,6 procent af ulykkerne og 205 erhvervssygdomme svarende til 1,3 procent af erhvervssygdommene, specielt lunge- og kræftlidelser.

Hvis der ikke er erstatningsberettigede efterladte, henlægger Arbejdsskadestyrelsen sagen i og med, at der ikke kan udbetales erstatning efter loven. Er der erstatningsberettigede efterladte, så skal det undersøges, om dødsfaldet er relateret til arbejdet. Hvis dette er tilfældet, anerkendes sagen. Der var i 1997 anerkendt 108 sager (knap halvdelen var relateret til en erhvervssygdom).

Hvis et dødsfald anerkendes som en arbejdsskade, så kan der udbetales et overgangsbeløb til en af de efterladte, som udgangspunkt en efterladt ægtefælle. Det er hensigten, at overgangsbeløbet skal dække de forskellige udgifter, som et dødsfald medfører, herunder omkostningerne ved begravelsen. Der er udbetalt overgangsbeløb i 93 sager. Overgangsbeløbet var i 2007 på 127.500 kr.

Der er efter loven mulighed for at yde erstatning for tab af forsørger til de efterladte, hvis afdøde har forsørget den eller de efterladte helt eller delvist. Kredsen af berettigede til erstatning er efterladt ægtefælle, samlever, børn, stedbørn og forældre. I 39 sager er der udbetalt erstatning til efterladt ægtefælle, og i 37 sager er der udbetalt erstatning til et eller flere børn. Erstatningen til efterladt ægtefælle beregnes som 30 procent af den afdødes årsløn. Erstatningen til børn beregnes som 10 procent af den afdødes årsløn. I begge tilfælde udbetales erstatningen som en løbende, månedlig ydelse. Erstatningen udbetales, frem til barnet fylder 18 år, men kan forlænges til 21 år,

hvis barnet er under uddannelse. Erstatning til efterladt ægtefælle kan maksimalt tilkendes for en 10-årig periode ad gangen.

Skader med erstatning

Arbejdsskader kan antage forskellige grader af alvorlighed. Alvorligheden måles ved hjælp af parametrene varigt mén og erhvervsevnetab. Vurderingen af erhvervsevnetabet tager udgangspunkt i den tilskadekomnes mulighed for at skaffe sig indtægt ved at arbejde. Erhvervsevnetabet måles i procent. I det omfang, en arbejdsskade har medført et varigt tab af erhvervsevne på mindst 15 procent, vil vedkommende blive tilkendt erstatning. Méngraden fastsættes på baggrund af skadens medicinske art og omfang. Den tilskadekomne kan få godtgørelse for varigt mén, hvis det varige mén udgør mindst 5 procent.

En del af de sager, som er anerkendt med erstatning, er sager med efterladteerstatning. Disse sager indgår ikke i tabel 2.7.

Tabel 2.7: Den seneste méngrad samt den seneste erhvervsevnetabsprocent

Méngrader	Erhvervsevnetabsprocent							I alt
	0	15-25 %	mellem 25 og 50 %	50 %	mellem 50 og 65 %	65 %	over 65 %	
0	.	58	3	.	.	2	.	63
5 %	2.824	332	63	14	.	13	2	3.248
6-9 %	1.025	210	85	42	.	29	3	1.394
10 %	666	201	100	48	6	57	2	1.080
11-20 %	731	242	159	140	26	255	35	1.588
21-30 %	64	25	28	18	2	64	24	225
31-40 %	8	11	8	7	1	25	14	74
41-50 %	18	3	1	5	1	14	7	49
51-60 %	.	1	.	.	.	3	3	7
61-99 %	1	.	2	.	.	4	13	20
100 og derover ⁸	31	.	1	1	.	.	17	50
I alt	5.368	1.083	450	275	36	466	120	7.798

I ca. 20 procent af arbejdsskaderne vurderes det, at den tilskadekomne har varige følger. For hovedparten (69 procent) er der tale om ménogdtgørelse og intet erhvervsevnetab. 60 procent af de tilskadekomne, som tilkendes ménogdtgørelse, har en méngrad under 10 procent. Kun 6 procent af de tilskadekomne, som tilkendes erstatning, har en méngrad på 20 procent eller derover.

For 2.430 tilskadekomne (svarende til ca. 6 procent) har arbejdsskaden medført en nedsat erhvervsevne. For 45 procent af dem, som har en nedsat erhvervsevne, er erhvervsevnen nedsat med 25 procent eller derunder. 37 procent har en erhvervsevne, som er nedsat med 50 procent eller derover.

Velfærdsmæssige konsekvenser

Socialforskningsinstitutets (SFI) rapport ”Arbejdsskader og modtagelse af velfærdsydelse (04:15)” har ud fra skader anmeldt i 1996 undersøgt de velfærdsmæssige konsekvenser af en arbejdsskade.

⁸ I særlige tilfælde kan der ydes ménogdtgørelse svarende til 120 procent.

Undersøgelsen viser, at der er sammenhæng mellem skadens alvor (måles som erhvervsevnetab og mén) og selvforsørgelsesgraden.

Selvforsørgelse defineres residualt, det vil sige som de perioder, hvor den tilskadekomne hverken modtager midlertidige eller varige offentlige ydelser. Midlertidige ydelser er sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, kontanthjælp inklusive revalideringsydelse og orlovsydelser. Varige ydelser relateres til helt eller delvist erhvervsophør og er førtidspension, efterløn og folke- og tjenestemandspension.

Tabel 2.8: Selvforsørgelses- og førtidspensionsgrad opgjort for afgørelse og type arbejdsskade 16. kvartal

	Arbejdsulykke:		Erhvervssygdom:	
	Selvforsørgede	Førtids- pension	Selvforsørgede	Førtids- pension
Afviste	76%	4%	59%	13%
Nulafgørelse	81%	2%	73%	3%
Méngodtgørelse, 6-10 %	77%	2%	56%	4%
Méngodtgørelse, min. 11 %	72%	3%	53%	8%
E-tabserstatning 15-25 % (uanset méngrad)	34%	22%	36%	21%
E-tabserstatning 26-100 % (uanset méngrad)	14%	68%	16%	71%

I tabel 2.8 ses selvforsørgelsesgraden 16 kvartaler efter arbejdsskaden. For arbejdsulykker er selvforsørgelsesgraden fortsat høj for de to store grupper Afviste og Nulafgørelse. Tilsvarende er den høj for de grupper, der alene har fået godtgørelse for varigt mén, medens den er meget lav for grupperne med erhvervsevnetabserstatning. Gruppen med en erhvervsevnetabserstatning over 25 procent er selvforsørgt i meget ringe grad. Det er grupperne med erhvervsevnetabserstatning, som modtager førtidspension. Især gruppen med erhvervsevnetabserstatning over 25 procent modtager i gennemsnit førtidspension over 2/3 af tiden.

For erhvervssygdomme er mønstret med selvforsørgelse nogenlunde det samme som for ulykker, men på et lavere niveau, bortset fra grupperne med erhvervsevnetabserstatning, som ligger på niveau med selvforsørgelsen for arbejdsulykker.

Tabel 2.9 viser, hvordan de tilskadekomne fra 1997 fordeler sig på de forskellige afgørelsestyper. Der er 3,5 procent af årgangen, som er kommet så alvorligt til skade, at deres erhvervsevne er nedsat med over 25 procent. Hvis de følger fordelingen i SFI-rapporten, vil 2/3 af dem ende på førtidspension i løbet af 4 år fra skadetidspunktet. Der er 2,8 procent af de tilskadekomne, som har et erhvervsevnetab på 15-25 procent. Ifølge SFI-rapporten vil 1/5 af dem ende på førtidspension i løbet af 4 år.

Tabel 2.9 Fordeling på afgørelse for skader anmeldt i 1997

	Procentandel af anmeldelserne		Antal personer	
	Ulykker	Erhvervssygdomme	Ulykker	Erhvervssygdomme
Afviste	27	83	5.809	12.206
Nulafgørelse	46	3,2	9.824	462
Méngodtgørelse 6-10	10,0		3.849	
Méngodtgørelse min. 11	4,0		1.519	
Erhvervsevnetab 15-25	2,8		1.083	
Erhvervsevnetab 26-100	3,5		1.347	

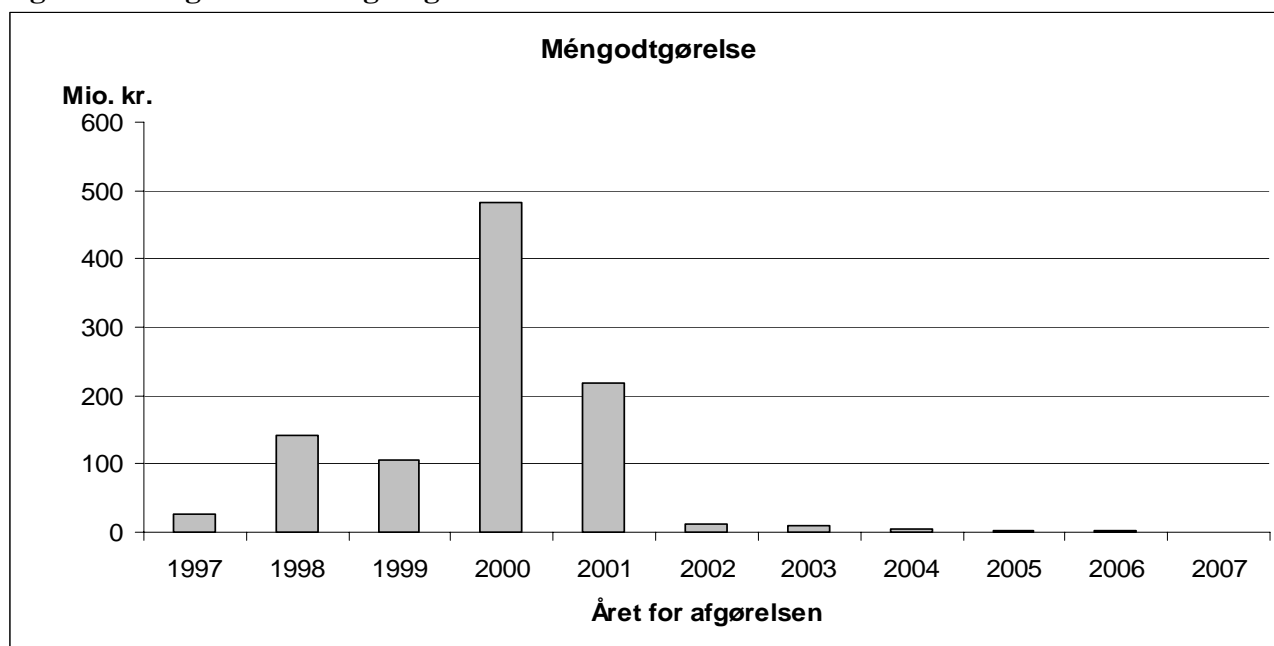
2.6 Erstatningsudgifter

De samlede erstatningsudgifter til méngodtgørelse og erhvervsevnetaberstatning for skadeårgang 1997 er på nuværende tidspunkt ca. 3,2 mia. kr. (2006-PL). Udgiften fordeler sig med 0,4 mia. kr. til méngodtgørelse og 2,8 mia. kr. til erhvervsevnetaberstatning. Erstatningsudgifter til efterladte indgår ikke i opgørelserne.

Méngodtgørelse

Godtgørelsesbeløbet ved en méngrad på 100 procent er fastlagt i loven og reguleres hvert år. Beløbet nedsættes forholdsmæssigt ved lavere méngrader. I 2007 var beløbet for 100 procent mén for skader sket før 1. juli 2002 på 493.000 kr.

Der er udbetalt 376 mio. kr. i alt for de skader, der er sket i 1997. Figur 2.8 viser, hvordan udgifterne fordeler sig over årene. Årsagen til spredningen på udgifterne skyldes dels, at alle sagerne ikke anmeldes lige efter, at de er sket (jf. tabel 2.1), dels at en sag kan genoptages, hvis skaden forværres over tid.

Figur 2.8: Udgifter til méngodtgørelse

Der er stadigvæk nye erstatningsudgifter til mén godtgørelse i 2006, men størrelsen af udgiften er meget beskednen. Tre år efter skadeåret (år 2000) er 85 % af årgangens udgifter til mén tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen. Der må forventes at komme meget små udgifter til skadeårgang 1997 i 2007 og fremover, da der kun er meget få sager under behandling.

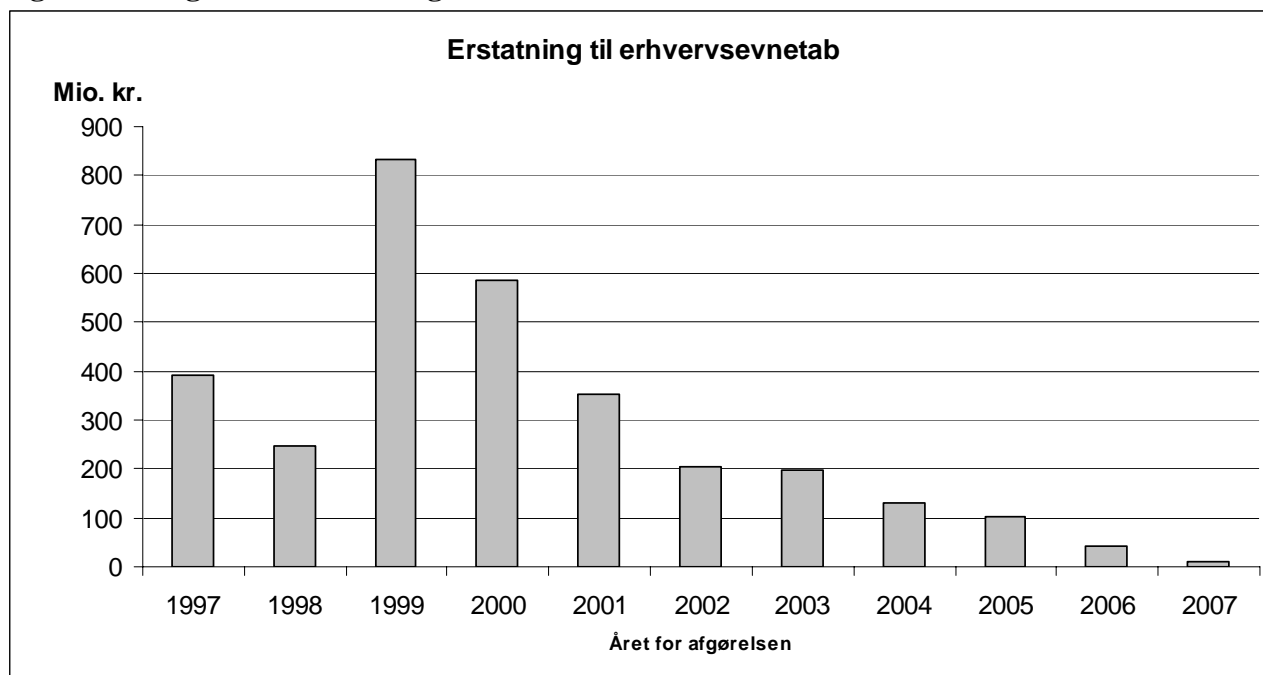
Udgifter til erhvervsevnetab

Erstatning for erhvervsevnetab har til formål at kompensere den tilskadekomne for det fremtidige indkomsttab, der er en følge af arbejdsskaden. Erstatningen kan tilkendes midlertidigt eller endeligt. Erhvervsevnetaberstatningen beregnes på baggrund af den tilskadekomnes årsløn fra året før skaden.

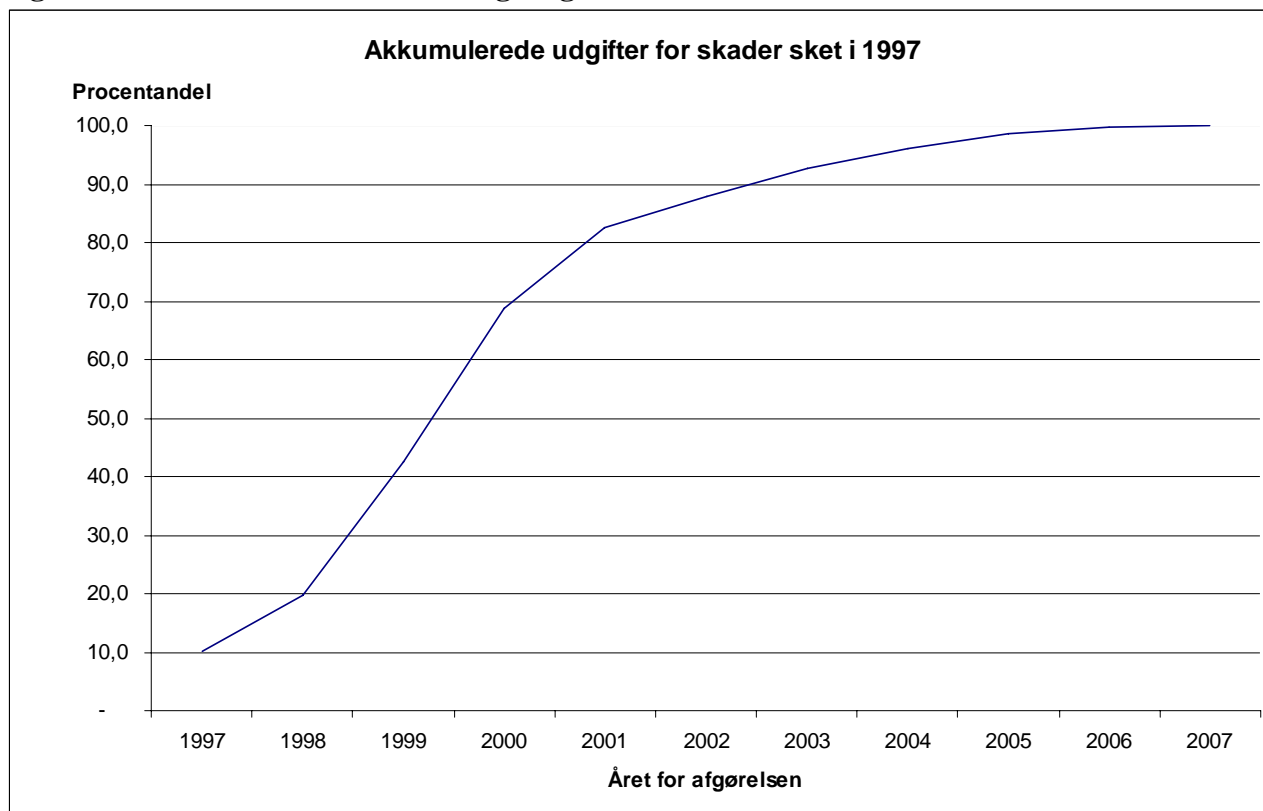
Erstatningen for erhvervsevnetabet kan enten tilkendes som en månedlig løbende ydelse eller som et kapitalbeløb. Erstatninger under 50 procent tilkendes som et kapitalbeløb, medmindre erstatningen er midlertidig. Erstatninger på 50 procent og derover tilkendes altid som en løbende ydelse, men den tilskadekomne kan anmode om at få omsat erstatning svarende til 50 procent til et kapitalbeløb. Den del af erstatningen, der overstiger 50 procent, fortsætter som en løbende månedlig ydelse.

Figur 2.9 viser, hvordan udgifterne til erstatning for erhvervsevnetab fordeler sig over årene. Der er i alt udbetalt 2,8 mia. kr. i erhvervsevnetaberstatning. Udgifterne til løbende ydelse medgår som den reserve, forsikringsselskaberne skal hensætte for at kunne udbetale erstatning frem til folkepensionsalderen. Det vil sige, som om det var en kontant udbetaling på afgørelsestidspunktet.

Figur 2.9: Udgifter til erstatning for tabt erhvervsevne

Figur 2.10 viser de akkumulerede udgifter for skader sket i 1997. Ca. 77 procent af de hidtil registrerede udgifter er tilkendt i løbet af de første 5 år.

Figur 2.10: Akkumulerede erstatningsudgifter

Der vil stadig være udgifter til erhvervsevnetabserstatning for skadeårgang 1997, da der fortsat er sager under behandling. Otte år efter skadeåret var den årlige merudgift til erhvervsevnetab over 100 mio. kr. Der går således op til 10 år, inden udgifterne har nået et niveau, der er tæt på at være det endelige niveau for årgangen. De muligheder, som loven giver for at genoptage en sag, modsvarer altså åbenlyst af det behov, som nogle tilskadekomne får med tiden.

Der er ikke medtaget udgifter til den seneste højesteretsdom fra 2006 om erstatning til tilskadekomne under revalidering. Udgiften er 11 mio. kr. fordelt på årene 2006 og 2007.

2.7 Konklusion

Arbejdsskadestyrelsen fik knap 40.000 anmeldelser med skader, der skete i 1997. I ca. halvdelen af sagerne blev skaden anerkendt som arbejdsrelateret. I 20 procent af tilfældene har skaden medført varige følger for de tilskadekomne. I ca. 2/3 af disse sager har de tilskadekomne modtaget méngodtgørelse. De tilskadekomne er kun i 6 procent af sagerne fra årgang 1997 kommet så alvorligt til skade, at de har fået tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne.

Der kan gå mange år, fra en skade sker, til sagen kan betragtes som afsluttet. Det kan blandt andet skyldes, at sagen er anmeldt for sent, eller at følgerne efter skaden først dukker op efter en årrække. Desuden har den tilskadekomne mulighed for at anke de afgørelser, som Arbejdsskadestyrelsen træffer, eller anmode om, at sagen genoptages, hvis den tilskadekomnes situation ændrer sig væsentligt.

Derudover kan højesteretsdomme betyde, at sager skal genbehandles, for eksempel højesteretsdommen vedrørende erstatning til tilskadekomne i fleksjob fra 2003 eller højesteretsdommene om erstatning til tilskadekomne under revalidering fra 2001 og 2006.

Hvis vi ser på, hvor mange gange en sag er behandlet i Arbejdsskadestyrelsen, så er billedet følgende:

- i 87 % af sagerne slutter sagen, når Arbejdsskadestyrelsen har truffet den første afgørelse,
- i 8 % af sagerne har der været én revision eller genoptagelse, det vil sige sagen har været behandlet to gange, og
- i 5 procent af sagerne har der været to eller flere genoptagelser/revisioner i sagen, det vil sige sagen har været behandlet mindst 3 gange

Sammenlignet med senere skadeårgange så er

- der for erhvervssygdomme anmeldt flere sager end i 1997,
- andelen af anmeldelser med psykiske sygdomme steget betragteligt, da antallet af anmeldelser med psykiske sygdomme er 6-doblet,
- antallet og andelen med hørelidelser faldet betragteligt, og
- anmeldelser med bevægeapparatlidelser og hudlidelser nogenlunde uændrede.

For ulykkessager er der ikke tale om de store forandringer:

- Der er et faldende antal anmeldelser
- Sager med forstuvning, forvridding og forstrækning udgør stadig sammen med knoglebrud og sårskader langt den overvejende del af skadetyperne

3. STATISTIK OM ARBEJDSSKADER 2000-2006

Læsevejledning

Hvilke sager er omfattet af statistikken?

Arbejdsskadestyrelsens statistik omfatter kun de skader og erhvervssygdomme, der bliver anmeldt til styrelsen.

Ifølge de regler, der gælder for anmeldelse af ulykkestilfælde, skal der ske anmeldelse i henhold til arbejdsskadelovgivningen, hvis en skade antages at kunne begrunde krav på ydelser efter loven, eller hvis en arbejdsskade har medført, at den tilskadekomne endnu ikke på 5-ugersdagen for skadens indtræden kan genoptage sædvanligt arbejde i fuldt omfang. Arbejdsgiveren anmelder til sit forsikringselskab. Selskabet har pligt til at sende sager videre til Arbejdsskadestyrelsen, blandt andet hvis en skade antages at ville medføre erstatning for tab af erhvervsevne eller godtgørelse for varigt mén. Det betyder, at skader, der ikke forventes at medføre varige følger, som udgangspunkt færdigbehandles i forsikringselskaberne. Arbejdsskadestatistikken omfatter altså hovedsageligt de mere alvorlige arbejdsulykker og giver ikke det fulde billede af, hvor mange arbejdsulykker der sker på de danske arbejdspladser.

Antallet af arbejdsulykker, der kommer til behandling i Arbejdsskadestyrelsen, afhænger således blandt andet af, hvor mange anmeldelser forsikringselskaberne (og visse selvforsikrende offentlige myndigheder) selv behandler. Forsikringselskaberne fik incitament til at foretage selvstændig sagsbehandling, da selskaberne i 1993 blev pålagt at betale et gebyr til Arbejdsskadestyrelsen for hver behandlet sag. Visse selvforsikrende offentlige myndigheder fik samme mulighed for selvstændig sagsbehandling i 1997.

For erhvervssygdomme er anmeldereglerne anderledes. Her påhviler der læger og tandlæger en pligt til at anmelde sygdomme, hvis der blot er mistanke om, at disse er arbejdsbetingede. Læger og tandlæger skal anmelde direkte til Arbejdsskadestyrelsen og Arbejdstilsynet.

Arbejdsskadesager er ansøgningssager. Efter 1. februar 2003 giver tilskadekomne stiltiende samtykke til, at en anmeldelse behandles efter arbejdsskadelovgivningen med henblik på en eventuel erstatning. Ønsker tilskadekomne *ikke* en sag behandlet, skal tilskadekomne altså positivt tilkendegive det.⁹

Der gælder andre regler for anmeldelse af arbejdsulykker til Arbejdstilsynet. For et overordnet billede af arbejdsskader på de danske arbejdspladser henvises derfor til www.at.dk.

Centrale begreber

De følgende tabeller på arbejdsskadeområdet omfatter også skader omfattet af andre love end lov om arbejdsskadesikring, herunder skader blandt værnepligtige, AMU-kursister og studerende på visse praktisk orienterede uddannelser.

Statistikken omhandler arbejdsskadesager med videre opgjort efter 4 forskellige sagsklasser:

- Arbejdsulykker, også omfattende kortvarige skadelige påvirkninger
- Erhvervssygdomme

⁹ Før 1. februar 2003 skulle tilskadekomne derimod positivt tilkendegive, hvis de ønskede deres sag behandlet. Sager fra før 1. februar 2003, hvor tilskadekomne ikke ønskede, at sagen blev behandlet i Arbejdsskadestyrelsen, er således heller ikke omfattet af denne statistik.

- Brilleskader – det vil sige skader på briller eller andre hjælpemidler¹⁰ uden personskade
- Pludselige løfteskader – først indført som begreb i lovgivningen pr. 1. juni 1996 og dernæst bortfaldet med arbejdsskadereformen for skader sket efter 1. januar 2004

Arbejdsskadestatistikken indeholder også enkelte tabeller over to andre sagsklasser, som Arbejdsskadestyrelsen behandler (tabel I.4 og I.5). Det drejer sig om sager om private forespørgsler og sager om erstatning til besættelsestidens ofre.

Hvor kan jeg læse mere?

Ønskes yderligere oplysninger om Arbejdsskadestyrelsen som virksomhed, kan vi henvise til vores årsrapport. For oplysninger om arbejdsskadeområdet i øvrigt henvises til vores hjemmeside www.ask.dk.

Hvordan læses tabellerne?

De oplysninger, der ligger til grund for statistikken, indhentes hovedsageligt i forbindelse med sagsbehandlingen i Arbejdsskadestyrelsen.

For arbejdsulykker drejer det sig blandt andet om følgende oplysninger:

- Identifikation af den tilskadekomne, arbejdsgiveren og dennes forsikringsselskab
- Den dato, hvor skaden indtraf
- Arbejdsgiverens branchetilhørsforhold
- Årsagskode – hvordan skete skaden
- Skadens placering på legemet
- Skadens art

Erhvervssygdomme registreres først med en anmeldediagnose. Når sagen senere afgøres, tilføjes en slutdiagnose, der i hovedreglen er en mere præcis diagnose. På erhvervssygdomsområdet registrerer Arbejdsskadestyrelsen ikke årsagskoder, altså hvilken påvirkning der har foranlediget en given skade.

Behandlingen af arbejdsskadesager kan strække sig over to kalenderår, og der er endvidere mulighed for, at sagerne kan tages op til revision, og at tilskadekomne selv kan anmode om at få sin sag genoptaget. Det betyder, at de enkelte tabeller i nogle tilfælde ikke umiddelbart kan sammenlignes.

Endvidere opgøres sagerne efter forskellige perioder i de efterfølgende tabeller. De anmeldte sager er opgjort efter det år, hvor de blev anmeldt, mens de anerkendte/afviste sager opgøres efter det år, hvor der er truffet afgørelse om anerkendelse/afvisning. Endelig opgøres sager med erstatning efter år for tilkendelse af erstatning. Sagerne for det enkelte år er derfor ikke direkte sammenlignelige fra tabel til tabel, og man skal altså være opmærksom på, om tabellen er opgjort efter år for anmeldelse, år for anerkendelse/afvisning eller år for tilkendt erstatning.

Særskilt statistik vedrørende arbejdsskadereformen fremgår alene af afsnit 1 ”Udviklingen i hovedtræk 2000-2006”, hvor der er opgørelser over reformsager og ikke-reformsager (tabel 1.1 og 1.3). Tabellerne i det følgende er baseret på de samlede data.

¹⁰ Jævnfør § 15, stk. 4 i lov om arbejdsskadesikring.

I. Generelt om arbejdsskader

Som nævnt i afsnittet ”Udviklingen i hovedtræk” er antallet af anmeldelser steget siden 2003, hvilket også fremgår af tabel I.1. Antallet af revisioner er derimod mere stabilt, hvilket ses af tabel I.2.

Tabel I.1 Anmeldte arbejdsskadesager¹¹, 2000-2006

Sagsklasse/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Ulykker	19.959	20.435	20.185	19.770	20.499	20.311	21.496
Erhvervssygdomme	13.679	13.502	12.544	12.375	13.994	16.958	18.408
Pludselige løfteskader	1.719	1.723	1.851	1.714	652	103	44
Brilleskader	247	181	146	103	93	90	89
I alt (inkl. øvrige)*	35.604	35.841	34.726	33.962	35.238	37.462	40.037

*Uoplyste er ikke inkluderet

Tabel I.2 Revisioner af arbejdsskadesager

Sagsklasse/År for revision	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Ulykker	2.201	2.312	1.756	1.629	2.025	1.912	1.923
Erhvervssygdomme	659	696	583	458	623	578	580
Pludselige løfteskader	10	15	20	33	40	36	27
Brilleskader	0	1	0	0	0	0	0
I alt (inkl. øvrige)	2.870	3.024	2.359	2.120	2.688	2.526	2.530

En højesteretsdom fra 2002 om tilkendelse af erhvervsevnetab under revalidering (UfR 2002.730H) kan formentlig forklare noget af stigningen i antallet af genoptagelser fra 2001 til 2003, som fremgår af tabel I.3. Antallet af genoptagne arbejdsulykker er steget yderligere i 2004. Det skyldes formentlig højesteretsdommen om fastsættelse af erhvervsevnetab for personer i fleksjob. Denne dom blev afsagt 22. december 2003 (UfR 2004.867H). I 2006 stiger antallet af genoptagelser voldsomt med ca. 7.400 sager, hvilket skyldes højesteretsdommen af 9. februar 2006 om revalidering. På baggrund af dommen blev godt 7.500 sager genoptaget. Ser man bort fra disse sager, ligger antallet af genoptagelser i 2006 altså lidt under niveauet i 2005.

Tabel I.3. Genoptagelser af arbejdsskadesager

Sagsklasse/År for genoptagelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Ulykker	4.976	4.351	5.621	6.474	6.630	5.466	10.849
Erhvervssygdomme	2.759	2.107	2.393	2.570	2.466	2.292	4.284
Pludselige løfteskader	96	94	124	174	162	120	126
Brilleskader	0	2	2	1	0	1	3
I alt (inkl. øvrige)	7.831	6.554	8.140	9.219	9.258	7.879	15.262

Arbejdsskadestyrelsen kan afgive vejledende udtalelser efter § 10 i lov om erstatningsansvar og § 81 i lov om arbejdsskadesikring (§ 66 i lov om sikring mod følger af arbejdsskade). Disse udtalelser anvendes i sager om erstatningsansvar og i sager om ulykkesforsikring for personskade uden for arbejdsskadeområdet, de såkaldte P-sager.

¹¹ Arbejdsskadestyrelsen behandler også skader efter andre love end arbejdsskadesikringsloven, blandt andet skader blandt værnepligtige, AMU-kursister og studerende på visse praktisk orienterede uddannelser. Disse skader er medtaget som arbejdsskader.

Arbejdsskadestyrelsen behandler også sager efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre, de såkaldte B-sager. Styrelsen modtager fortsat ansøgninger om erstatning efter denne lov. Det er en forudsætning for at yde hjælp efter loven, at ansøgeren:

- i mindst et år har deltaget i organiseret og belastende modstandsarbejde under besættelsestiden eller
- har været deporteret til koncentrationslejr i udlandet eller
- har været tjenstgørende på danske eller udenlandske skibe i mindst seks måneder under allieret kontrol i krigsfarvande

Konventionssager drejer sig om behandlingsudgifter vedrørende borgere, der på ulykkestidspunktet enten var socialsikrede i Danmark under ophold i et andet land eller var socialsikrede i et andet land og nu opholder sig i Danmark. Arbejdsskadestyrelsen yder administrativ bistand i disse sager.

Tabel I.4 giver en oversigt over anmeldelser af disse tre sagsklasser. Antallet af anmeldte P-sager svinger med godt 1000 sager fra 4672 sager i 2000 til 5717 sager i 2003 som de to yderpunkter. I 2006 befinder antallet af anmeldelser sig imellem de to yderpunkter, idet der er anmeldt 5.104 sager. For yderligere oplysninger om P-sager henvises til statistik over private forespørgsler. [Statistik over private forespørgsler 2000-2006](#)

Tabel I.4 Andre anmeldte sager

Sagsklasse/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
P-sager	4.672	4.932	4.769	5.717	5.653	5.175	5.104
B-sager	86	50	110	27	44	41	20
Konventionssager	113	67	26	124	128	63	97

Betegnelsen ”rentemodtagere” benyttes om personer, der modtager ydelser efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre. I tabel I.5 ses det, at antallet af rentemodtagere er faldende.

Tabel I.5 Antal rentemodtagere i B-sager

Sagsklasse/Antal sager ultimo året	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
B-sager	4.929	4.699	4.390	4.067	3.774	3.503	3.222
- heraf enkeerstatninger	2.762	2.700	2.602	2.473	2.363	2.253	2.123

Alder

I de efterfølgende tabeller vises udviklingen i alderssammensætningen for henholdsvis de anmeldte og de anerkendte arbejdsskader. Alderen er defineret som tilskadekomnes alder på skadetidspunktet. I tabellerne opgøres arbejdsulykker og brilleskader samlet, og erhvervssygdomme og pludselige løfteskader opgøres ligeledes samlet. Efter det nye skadesbegreb, der indførtes pr. 1. januar 2004, eksisterer pludselige løfteskader ikke mere som selvstændigt begreb, men indgår i ulykkesbegrebet. Skadetidspunktet for erhvervssygdomme defineres som tidspunktet for anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen.

Det fremgår af tabel I.6, at antallet af anmeldelser stiger aldersgruppe for aldersgruppe til og med gruppen af 40-44-årige. Herefter falder antallet af anmeldelser aldersgruppe for aldersgruppe. Denne tendens gælder for perioden 2004-2006.

Tabel I.6 Anmeldte arbejdsulykker opgjort efter tilskadekomnes alder på skadetidspunkt*

Alder/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Under 20 år	775	732	676	632	602	664	688
20-24 år	1.764	1.691	1.601	1.536	1.653	1.468	1.553
25-29 år	2.057	2.165	2.094	1.972	1.963	1.936	2.006
30-34 år	2.595	2.463	2.392	2.376	2.399	2.290	2.398
35-39 år	2.823	2.822	2.777	2.814	2.773	2.799	2.743
40-44 år	2.606	2.779	2.784	2.661	2.832	2.839	3.079
45-49 år	2.540	2.650	2.554	2.458	2.699	2.631	2.840
50-54 år	2.597	2.566	2.615	2.417	2.568	2.500	2.716
55-59 år	1.853	2.053	2.123	2.240	2.214	2.289	2.448
60-64 år	442	540	580	589	719	796	897
65 år og derover	154	155	135	178	170	189	217
I alt	20.206	20.616	20.331	19.873	20.592	20.401	21.585

* Tabellen omfatter ligeledes brilleskader. Dette gælder også afsnittets øvrige tabeller over arbejdsulykker.

I tabel I.7 ses, at aldersfordelingen af de anerkendte arbejdsulykker følger det samme mønster som aldersfordelingen af anmeldelserne både i 2005 og 2006.

Tabel I.7 Anerkendte arbejdsulykker efter tilskadekomnes alder på skadetidspunkt

Alder/År for anerkendelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Under 20 år	554	536	507	441	293	411	478
20-24 år	1.343	1.150	1.123	1.034	743	964	1.098
25-29 år	1.464	1.443	1.479	1.298	866	1.265	1.327
30-34 år	1.798	1.706	1.673	1.588	997	1.493	1.615
35-39 år	1.955	1.977	2.003	1.770	1.240	1.756	1.874
40-44 år	1.846	1.883	2.011	1.777	1.175	1.814	1.995
45-49 år	1.835	1.822	1.911	1.721	1.242	1.673	1.803
50-54 år	1.936	1.832	1.916	1.697	1.193	1.622	1.780
55-59 år	1.391	1.453	1.689	1.603	1.029	1.483	1.691
60-64 år	356	376	434	444	323	511	592
65 år og derover	110	109	105	116	76	86	124
I alt	14.588	14.287	14.851	13.489	9.177 ¹²	13.078	14.377

Af tabel 1.8 fremgår, at aldersgrupperne fra 50 til 64 år har anerkendelsesprocenter, der ligger over gennemsnittet i hele perioden. Det samme gælder aldersgruppen under 20 år.

¹² Som forklaret i afsnit 1 "Udviklingen i hovedtræk 2000-2006" medfører arbejdsskadereformen, at afgørelser om anerkendelse træffes senere i sagsforløbet end tidligere. I 2004 er der truffet færre afgørelser end i 2003, hvilket altså er udtryk for, at afgørelserne er forskudt til et senere tidspunkt. Dette forhold viser sig også i tabel I.14 og I.21, hvor de anerkendte arbejdsulykker er opgjort på køn og bopælsregion. Tabellerne I.27 til I.32 viser afgørelser om positivt varigt mén og positivt erhvervsevnetab.

Tabel I.8 Anerkendelsesprocent opgjort på alder og arbejdsulykker 2000-2006*

Alder/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Under 20 år	77,4	75,8	75,4	70,9	65,5	77,4	77,3
20-24 år	74,7	72,5	68,1	70,3	61,6	72,9	78,0
25-29 år	70,3	73,1	69,1	65,5	60,9	75,3	74,1
30-34 år	72,6	71,0	67,7	68,2	59,7	73,7	75,5
35-39 år	70,5	74,3	68,6	67,4	62,8	72,5	75,0
40-44 år	71,5	73,4	70,1	67,7	63,0	72,7	75,2
45-49 år	73,9	73,0	72,4	69,8	67,9	73,9	74,2
50-54 år	76,4	75,8	71,3	71,4	69,5	75,5	77,5
55-59 år	77,8	78,1	77,0	74,8	71,2	78,9	79,8
60-64 år	78,9	79,7	77,1	77,1	69,5	81,0	81,9
65 år og derover	82,1	74,1	76,1	75,3	66,1	65,6	73,4
I alt	73,6	74,1	70,9	69,6	64,8	74,6	76,3

* Reformen indebærer en tidsforskydning af anerkendelsesafgørelsen, og anerkendelsesprocenten er derfor reelt væsentligt højere. Se forklaring p. 4 i afsnittet "Udviklingen i hovedtræk 2000-2006".

Tabel I.9 viser, at antallet af anmeldte erhvervs sygdomme og pludselige løfteskader stiger aldersgruppe for aldersgruppe indtil gruppen af 50-54-årige. Herefter falder antallet af anmeldelser med hver aldersgruppe. Det mønster karakteriserer hele perioden. Ser man på udvikling i antallet af anmeldelser inden for aldersgrupperne, finder man, at antallet af anmeldelser er faldet for aldersgrupperne op til 34 år fra periodens start til dens slutning. Antallet af anmeldelser for aldersgrupperne fra 35 år og opefter er derimod steget.

Tabel I.9 Anmeldte erhvervs sygdomme opgjort efter tilskadekomnes alder på skadetidspunkt*

Alder/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Under 20 år	184	191	167	157	122	141	162
20-24 år	753	706	635	549	520	499	565
25-29 år	1.200	1.154	943	964	916	884	903
30-34 år	1.532	1.406	1.342	1.207	1.257	1.437	1.458
35-39 år	1.884	1.910	1.785	1.769	1.788	1.942	1.945
40-44 år	1.978	1.979	1.976	1.912	2.033	2.381	2.693
45-49 år	2.125	2.099	1.995	2.056	2.107	2.534	2.796
50-54 år	2.401	2.383	2.248	2.145	2.267	2.790	3.083
55-59 år	1.826	1.949	1.922	1.963	2.139	2.647	2.823
60-64 år	652	719	688	671	761	953	1.089
65 år og derover	863	729	694	696	736	853	935
I alt	15.398	15.225	14.395	14.089	14.646	17.061	18.452

* Denne tabel og afsnittets øvrige tabeller over erhvervs sygdomme indeholder også pludselige løfteskader. Pludselige løfteskader er ophørt som selvstændigt skadebegreb 1.1. 2004 og indgår herefter i ulykkesbegrebet.

Som det fremgår af tabel I.10, anerkendes flest sager i aldersgruppen 55-59 år i perioden 2004-2006.

Tabel I.10 Anerkendte erhvervssygdomme opgjort efter tilskadekomnes alder på skadetidspunkt

Alder/År for anerkendelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Under 20 år	65	43	40	58	26	37	41
20-24 år	235	149	163	203	113	114	146
25-29 år	258	168	230	299	193	157	189
30-34 år	250	230	214	274	231	208	215
35-39 år	268	223	253	322	264	281	257
40-44 år	282	257	238	330	246	283	309
45-49 år	370	283	290	351	286	330	318
50-54 år	453	371	344	444	328	346	334
55-59 år	385	302	332	397	370	443	442
60-64 år	259	158	180	206	164	234	255
65 år og derover	389	271	224	249	158	289	293
I alt	3.214	2.455	2.508	3.133	2.379	2.722	2.799

Af tabel I.11 fremgår anerkendelsesprocenterne for de forskellige aldersgrupper. I hele perioden har den ældste aldersgruppe den højeste anerkendelsesprocent. De tre aldersgrupper fra 55 år og opefter har endvidere en anerkendelsesprocent over gennemsnittet, bortset fra i 2003, hvor kun de to aldersgrupper over 60 år ligger over gennemsnittet. Aldersgruppen under 20 år har ligeledes anerkendelsesprocenter over gennemsnittet igennem hele den syvårige periode.

Tabel I.11 Anerkendelsesprocent opgjort på alder og erhvervssygdomme 2000-2006

Alder/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Under 20 år	35,1	26,9	22,3	35,2	26,5	30,6	31,8
20-24 år	27,3	24,5	23,2	32,1	25,7	24,4	28,7
25-29 år	20,3	17,4	21,5	27,6	23,9	20,2	21,9
30-34 år	15,5	17,7	15,6	21,1	19,3	16,7	15,9
35-39 år	13,6	13,0	13,6	16,9	17,0	15,9	14,8
40-44 år	14,1	13,8	11,9	16,0	14,1	13,6	13,5
45-49 år	16,1	14,9	13,8	16,5	14,7	15,1	13,5
50-54 år	18,0	17,5	14,8	18,3	16,4	14,4	13,6
55-59 år	20,9	19,1	17,1	20,2	19,1	19,8	18,9
60-64 år	34,6	28,2	26,5	29,9	24,7	29,9	31,4
65 år og derover	44,0	42,3	31,7	37,9	30,0	43,1	45,9
I alt	19,9	18,3	16,8	20,9	18,4	18,5	18,1

I tabel I.12 vises, hvor mange anerkendelser der er pr. 1000 beskæftigede i de enkelte aldersgrupper. Incidensen af arbejdsulykker og brilleskader stiger med alderen til og med aldersgruppen på 50-54 år, hvorefter den falder igen.

Incidensen af erhvervssygdomme og pludselige løfteskader er stigende hen over aldersgrupperne. Eksempelvis er de 55-59-åriges incidens dobbelt så høj som for personer i 20'erne og starten af 30'erne.

Tabel I.12: Andel anerkendte arbejdsskadesager i forhold til beskæftigelse og alder, 2006 ("incidensen")

	Arbejdsulykker og brilleskader	Erhvervs sygdomme og pludselige løfteskader	Beskæftigede 2006
Alder	Anerkendte pr. 1.000	Anerkendte pr. 1.000	
Under 20 år	2,7	0,2	175.429
20-24 år	5,1	0,7	214.983
25-29 år	5,1	0,7	261.201
30-34 år	5,1	0,7	319.232
35-39 år	5,5	0,8	338.793
40-44 år	5,7	0,9	347.216
45-49 år	5,8	1,0	311.757
50-54 år	6,1	1,1	293.163
55-59 år	5,9	1,5	288.164
60 år og derover	3,5	2,7	204.708
<i>Gennemsnit</i>	<i>5,2</i>	<i>1,0</i>	
I alt antal	14.377	2.799	2.754.646

Køn¹³

I tabellerne I.13-I.19 ses opgørelsen på køn for antallet af anmeldelser og anerkendelser. Som det ses i tabel I.13, anmeldes der langt flere arbejdsulykker og brilleskader for mænd end for kvinder.

Tabel I.13 Anmeldte arbejdsulykker opgjort efter tilskadekomnes køn

Køn/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kvinder	7.904	8.428	8.333	8.275	8.468	8.398	9.065
Mænd	12.302	12.188	11.998	11.598	12.124	12.003	12.520
I alt	20.206	20.616	20.331	19.873	20.592	20.401	21.585

I henhold til tabel I.14 ses, at der er flere anerkendte arbejdsulykker og brilleskader blandt mænd end blandt kvinder.

Tabel I.14 Anerkendte arbejdsulykker opgjort efter tilskadekomnes køn

Køn/År for anerkendelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kvinder	5.491	5.509	6.011	5.484	3.748	5.348	5.874
Mænd	9.097	8.778	8.840	8.005	5.429	7.730	8.503
I alt	14.588	14.287	14.851	13.489	9.177	13.078	14.377

Som det fremgår af tabel I.15, er anerkendelsesprocenten blandt mænd højere end for kvinder igennem alle årene.

¹³ Temaet i Arbejdsskadestatistik 2004 indeholder en analyse af arbejdsskader og køn.

Tabel I.15 Anerkendelsesprocent opgjort på køn, arbejdsulykker 2000-2006

Køn/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kvinder	70,7	71,2	68,9	67,9	64,1	72,6	74,0
Mænd	75,5	76,0	72,3	70,8	65,4	76,0	77,9
I alt	73,6	74,1	70,9	69,6	64,8	74,6	76,3

Der anmeldes flere erhvervssygdomme for kvinder end for mænd, hvilket fremgår af tabel I.16. Antallet af anmeldelser stiger for begge køn, men især for kvinder.

I 2006 anmeldte kvinder 36 % flere erhvervssygdomme end i 2000. For mænds velkommende er stigningen blot 4 %.

Tabel I.16 Anmeldte erhvervssygdomme opgjort efter tilskadekomnes køn

Køn/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kvinder	7.673	7.778	7.227	7.284	7.875	9.390	10.424
Mænd	7.725	7.447	7.168	6.805	6.771	7.671	8.028
I alt	15.398	15.225	14.395	14.089	14.646	17.061	18.452

Flere sager anerkendes dog for mænd end for kvinder (tabel I.17).

Tabel I.17 Anerkendte erhvervssygdomme opgjort efter tilskadekomnes køn

Køn/År for anerkendelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kvinder	1.065	859	936	1.255	934	953	990
Mænd	2.149	1.596	1.572	1.878	1.445	1.769	1.809
I alt	3.214	2.455	2.508	3.133	2.379	2.722	2.799

Mænds anerkendelsesprocent er da også langt højere end kvinders. I de seneste år er den mere end dobbelt så høj for mænd som for kvinder. I hele den syvårige periode ligger kvinders anerkendelsesprocent således lavest i 2006, mens mænds anerkendelsesprocent i 2006 er den næsthøjeste i perioden 2000-2006.

Tabel I.18 Anerkendelsesprocent opgjort på køn, erhvervssygdomme 2000-2006

Køn/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kvinder	13,9	12,5	12,3	16,4	13,7	11,6	11,4
Mænd	25,3	24,5	21,5	25,6	23,7	27,0	26,8
I alt	19,9	18,3	16,8	20,9	18,4	18,5	18,1

Af tabel I.19 fremgår de to køns anerkendelsesprocenter pr. 1000 beskæftigede. Både for arbejdsulykker og brilleskader samt erhvervssygdomme og pludselige løfteskader er det tilfældet, at mænds anerkendelsesprocenter ligger over gennemsnittet, mens kvinders ligger under.

Tabel I.19 Andel anerkendte arbejdsskadesager i forhold til beskæftigelse og køn, 2006 ("incidensen")

	Arbejdsulykker og brilleskader	Erhvervs sygdomme og pludselige løfteskader	Beskæftigede 2006
Køn	Anerkendte pr. 1.000	Anerkendte pr. 1.000	
Kvinder	4,0	0,7	1.463.574
Mænd	6,6	1,4	1.291.072
<i>Gennemsnit</i>	<i>5,2</i>	<i>1,0</i>	
I alt antal	14.377	2.799	2.754.646

Beskæftigelsestallene er hentet på www.statistikbanken.dk, Danmarks Statistik.

Geografi

I tabellerne I.20-I.25 ses den geografiske opgørelse på regioner for antallet af anmeldelser og anerkendelser. Af hensyn til sammenlignelighed er tabellerne i alle årene opgjort på regioner, da det på grund af strukturreformen ikke længere er muligt at opgøre på amter.

I tabel I.20 er antallet af anmeldelser opgjort på de tilskadekomnes bopælsregioner. Det viser sig, at antallet af anmeldelser er i overensstemmelse med regionernes befolkningsgrundlag: Jo flere indbyggere, jo flere anmeldelser. Samme mønster gælder omtrentligt for antallet af anerkendelser, der ses af tabel I.21.

Tabel I.20 Anmeldte arbejdsulykker opgjort efter tilskadekomnes bopælsregion pr. 31.12. 2006

Region/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Region Hovedstaden	4.792	4.967	4.697	4.975	5.049	4.880	5.166
Region Sjælland	3.258	3.320	3.412	3.049	3.312	3.322	3.367
Region Syddanmark	4.514	4.676	4.429	4.501	4.720	4.709	5.013
Region Midtjylland	4.539	4.570	4.508	4.447	4.723	4.773	5.033
Region Nordjylland	2.326	2.381	2.399	2.322	2.312	2.293	2.441
Uoplyst	777	702	886	579	476	424	565
I alt	20.206	20.616	20.331	19.873	20.592	20.401	21.585

Tabel I.21 Anerkendte arbejdsulykker opgjort efter tilskadekomnes bopælsregion pr. 31.12. 2006

Region/År for anerkendelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Region Hovedstaden	3.340	3.366	3.365	3.325	2.169	3.288	3.915
Region Sjælland	2.283	2.280	2.561	2.116	1.419	2.275	2.318
Region Syddanmark	3.351	3.212	3.216	3.030	2.136	2.828	3.429
Region Midtjylland	3.369	3.278	3.332	3.077	2.087	2.937	2.965
Region Nordjylland	1.729	1.745	1.827	1.593	1.160	1.537	1.466
Uoplyst	516	406	550	348	206	213	284
I alt	14.588	14.287	14.851	13.489	9.177	13.078	14.377

I tabel I.22 ses det, at anerkendelsesprocenten for region Nordjylland ligger over gennemsnittet og i hele perioden 2001-2006 er højest. Forskellene mellem regionerne er dog små og udjævnes hen over perioden.

Tabel I.22 Anerkendelsesprocent for arbejdsulykker opgjort efter tilskadekomnes bopælsregion pr. 31.12. 2006

Region/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Region Hovedstaden	71,0	72,3	69,9	66,4	62,3	75,2	76,8
Region Sjælland	72,3	72,5	69,8	69,5	65,2	75,1	76,8
Region Syddanmark	74,3	74,1	71,3	70,1	63,8	71,8	76,7
Region Midtjylland	76,1	76,1	71,7	71,2	66,3	76,0	74,6
Region Nordjylland	75,8	77,2	73,9	73,9	69,6	76,4	77,2
I alt*	73,6	74,1	70,9	69,6	64,8	74,6	76,3

* I alt inkl. uoplyst

Når antallet af anmeldte erhvervssygdomme fordeles på bopælsregioner, så er størrelsesordenen ikke, som det var tilfældet med arbejdsulykkerne, samvarierende med regionernes befolkningsgrundlag. Både i 2000 og 2002-2006 er der nemlig flere anmeldelser i region Syddanmark end i region Hovedstaden, selv om befolkningsunderlaget er større i region Hovedstaden end i region Syddanmark.

Tabel I.23 Anmeldte erhvervssygdomme opgjort efter tilskadekomnes bopælsregion pr. 31.12. 2006

Region/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Region Hovedstaden	3.625	3.807	3.373	3.498	3.550	4.032	4.298
Region Sjælland	2.335	2.425	2.211	2.110	2.176	2.363	2.440
Region Syddanmark	3.800	3.803	3.773	3.725	4.006	4.674	5.084
Region Midtjylland	3.164	3.006	2.961	2.737	2.905	3.709	4.172
Region Nordjylland	1.709	1.683	1.528	1.621	1.616	1.964	2.063
Uoplyst	765	501	549	398	393	319	395
I alt	15.398	15.225	14.395	14.089	14.646	17.061	18.452

Mht. antallet af anerkendelser ligger region Hovedstaden dog højere end region Syddanmark både i 2001-2004 og 2006.

Tabel I.24 Anerkendte erhvervssygdomme opgjort efter tilskadekomnes bopælsregion pr. 31.12. 2006

Region/År for anerkendelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Region Hovedstaden	693	547	620	816	540	590	737
Region Sjælland	454	316	502	468	331	352	532
Region Syddanmark	736	563	496	785	540	723	647
Region Midtjylland	637	515	384	593	501	536	512
Region Nordjylland	414	361	382	344	358	408	285
Uoplyst	280	153	124	127	109	113	86
I alt	3.214	2.455	2.508	3.133	2.379	2.722	2.799

Som for arbejdsulykkerne ligger anerkendelsesprocenten for region Nordjylland over gennemsnittet, og denne region har fra 2000 til 2005 den højeste anerkendelsesprocent. Region Syddanmark ligger derimod under gennemsnittet i hele perioden.

Tabel I.25 Anerkendelsesprocent for erhvervssygdomme opgjort efter tilskadekomnes bopælsregion pr. 31.12. 2006

Region/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Region Hovedstaden	18,4	16,8	16,2	21,2	17,7	16,1	18,6
Region Sjælland	18,7	15,0	19,4	21,5	17,6	17,2	22,5
Region Syddanmark	18,1	16,8	14,2	19,8	15,5	17,8	15,2
Region Midtjylland	19,4	19,1	13,8	18,9	19,3	17,6	15,6
Region Nordjylland	22,9	24,3	21,9	23,0	22,6	25,0	21,0
I alt*	19,9	18,3	16,8	20,9	18,4	18,5	18,1

* I alt inkl. uoplyst

Branche

Beskæftigelsestallene er hentet fra www.statistikbanken.dk, Danmarks Statistik. For yderligere oplysninger på brancher se tabel II.10 og III.7.

Offentlig administration, forsvar og socialsikring er den branchegruppe, som har den højeste andel anerkendte arbejdsulykker pr. 1.000 beskæftigede, hvilket fremgår af tabel I.26. Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed er den branchegruppe, som har den laveste andel anerkendte arbejdsulykker pr. 1.000 beskæftigede.

Med hensyn til erhvervssygdommene har fiskeriet den højeste andel anerkendelser pr. 1.000 beskæftigede, mens det som for arbejdsulykkerne er pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed, som har den laveste andel.

Tabel I.26: Andel anerkendte arbejdsskader i forhold til beskæftigelse og branche, 2006

Branche	Arbejdsulykker	Erhvervssygdomme	Beskæftigede
	Anerkendte pr. 1.000	Anerkendte pr. 1.000	
Landbrug, jagt og skovbrug	2,8	0,6	83.034
Fiskeri	5,2	5,8	3.812
Råstofudvikling	5,4	1,0	3.861
Fremstillingsvirksomhed	5,7	2,3	391.625
El-, gas-, varme- og vandforsyning	5,2	1,5	14.304
Bygge- og anlægsvirksomhed	8,8	2,1	179.456
Handels- og restaurationsvirksomhed	3,1	0,5	423.299
Hotel- og restaurationsvirksomhed	2,8	0,7	85.568
Transportvirksomhed med videre	8,2	0,7	172.196
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	1,6	0,1	76.277
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice med videre	2,4	0,2	322.091
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	11,1	2,1	145.728
Undervisning	4,4	0,2	206.061
Sundheds- og velfærdsinstitutioner m.v.	5,3	0,7	493.380
Organisationer, forlystelser, kultur m.v.	4,3	0,7	144.540
Uoplyst	<i>Ikke beregnet</i>	<i>ikke beregnet</i>	9.414
<i>Gennemsnit</i>	<i>5,2</i>	<i>1,0</i>	
I alt antal	14.377	2.799	2.754.646

Afgørelser

I de følgende tabeller beskrives godtgørelses- og erstatningsafgørelserne. De første tabeller viser oplysninger om afgørelser om positivt varigt mén. I sager, hvor der har været foretaget revision, eller hvor sagen har været genoptaget, fremgår den *samlede ménprocent* af tabellen.

Tabel I.27 viser antallet af afgørelser truffet med en positiv ménprocent samt den gennemsnitlige ménprocent fordelt på året for afgørelsen og sagsklasse. I hele den syvårige periode ligger den gennemsnitlige ménprocent på 10 eller 11 procent.

Tabel I.27 Afgørelser om positivt mén truffet i arbejdsskadesager opgjort efter sagsklasse

Sagsklasse/År for afgørelse		2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Arbejdsulykker	Antal	7.020	7.225	6.828	8.591	6.028	7.529	6.220
	Gennemsnitlig ménprocent	10	9	10	10	10	9	9
Erhvervssygdomme	Antal	2.512	2.149	2.041	2.712	2.120	2.285	2.187
	Gennemsnitlig ménprocent	13	14	13	12	15	14	15
Pludselige Løfteskader	Antal	56	77	66	93	86	83	77
	Gennemsnitlig ménprocent	9	10	10	9	8	8	9
I alt	Antal	9.591	9.452	8.937	11.402	8.234	9.899	8.485
	Gennemsnitlig ménprocent	10	11	11	10	11	10	10

Af tabel I.28 fremgår, at den gennemsnitlige ménprocent for førstegangsafgørelserne også ligger stabilt i perioden, men på 9 eller 10 procent.

Tabel I.28 Afgørelser om positivt mén truffet i nye arbejdsskadesager (1. afgørelse) opgjort efter sagsklasse

Sagsklasse/År for afgørelse		2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Arbejdsulykker	Antal	5.503	5.758	5.460	7.102	5.099	6.675	5.457
	Gennemsnitlig ménprocent	9	9	9	9	9	8	8
Erhvervssygdomme	Antal	2.235	1.884	1.826	2.497	1.937	2.102	1.992
	Gennemsnitlig ménprocent	12	13	13	12	13	13	13
Pludselige løfteskader	Antal	48	69	65	84	83	81	76
	Gennemsnitlig ménprocent	9	10	10	9	8	8	9
I alt	Antal	7.789	7.711	7.352	9.687	7.119	8.860	7.526
	Gennemsnitlig ménprocent	10	10	10	10	10	9	9

Pr. 1. januar 2004 trådte den nye [méntabel](#) i kraft. Det er muligt at lave statistik ud fra denne nye tabel, således at man kan identificere, hvilken skade i méntabellen afgørelsen om varigt mén drejer sig om. Disse statistikker findes i tabel II.17 og III.11 for henholdsvis arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

I tabel I.29 er afgørelser om positivt mén opgjort efter ménprocent. Afgørelser med en ménprocent på 5 udgør det største samlede antal afgørelser. I 2006 drejer det sig om 44 % af alle afgørelser.

Table I.29 Afgørelser om positivt mén truffet i arbejdsskadesager opgjort efter ménprocent

Ménprocent/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
5	3.996	3.785	3.493	4.323	3.274	4.414	3.726
8	1.555	1.595	1.562	1.940	1.356	1.572	1.386
10	1.536	1.584	1.537	2.072	1.332	1.529	1.342
12	661	630	555	778	530	638	526
15	830	820	767	1.101	754	772	586
18	136	139	130	137	95	112	91
20	332	375	377	466	341	351	238
25	204	154	166	200	189	166	112
30	61	65	65	71	72	65	55
35	50	59	43	74	43	35	25
40	24	30	26	25	21	23	25
45	7	19	12	12	10	12	8
50	52	44	61	73	87	92	94
55	10	7	6	6	4	3	6
60	7	8	10	8	9	6	7
65	7	4	11	8	2	2	5
70	6	2	2	7	4	3	2
75	5	4	5	7	4	3	2
80	4	3	1	2	4	1	1
85	.	2	3	3	1	2	1
90	4	.	1	5	2	.	.
95	1	.	2	.	.	1	.
100	65	67	53	43	67	63	74
110 ¹⁴	1
120	1	2	1	6	6	1	1
Andre	27	42	41	22	7	7	13
Uoplyst	9	12	7	13	20	26	159
I alt	9.591	9.452	8.937	11.402	8.234	9.899	8.485
Gennemsnitlig ménprocent	10	11	11	10	11	10	10

De efterfølgende tabeller viser oplysninger om erhvervsevnetabsafgørelser. I sager med revision eller genoptagelse angives den *samlede erhvervsevnetabsprocent*. Hvis en sag afgøres med 25 procents erhvervsevnetab i 2000 og tages op til revision i 2002, hvorefter erhvervsevnetabet vurderes til 50 procent, så indgår de 25 procent fra 2000 altså i de 50 procent i 2002.

Erhvervsevnetabsprocenten er steget fra periodens start til dens slutning (se tabel I.30). Flere højesteretsdomme kan være medvirkende til denne udvikling. Det drejer sig blandt andet om højesteretsdommen UfR 2000.645H om førtidspension fra 1999, der har medført, at en række sager om førtidspension er genoptaget og forhøjet med tilbagevirkende kraft. Ligeledes antages det, at dommen om hensynet til personer i revalidering (UfR2002.730H) og dommen om erhvervsevnetab til personer i fleksjob (UfR 2004.867H) har medført en stigning i erhvervsevnetabsprocenten.

¹⁴ I ganske særlige tilfælde kan ménprocenten fastsættes til en procentsats over 100, dog højst 120 procent. Denne højere ménprocent kan anvendes ved alvorlige, multiple skader, for eksempel ved fuldstændigt tab af synet kombineret med ekstremitetslammelser.

Tabel I.30 Afgørelser om positivt erhvervsevnetab truffet i arbejdsskadesager opgjort efter sagsklasse

Sagsklasse/År for afgørelse		2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Arbejdsulykker	Antal	2.208	2.274	2.288	3.023	2.944	3.438	3.348
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	37	38	39	38	40	39	38
Erhvervssygdomme	Antal	711	782	743	910	842	1.057	997
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	35	38	39	38	39	39	39
Pludselige løfteskader	Antal	11	20	31	55	50	49	55
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	27	35	44	38	41	39	40
I alt	Antal	2.930	3.078	3.065	3.990	3.839	4.546	4.403
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	36	38	39	38	40	39	39

Stigningen i erhvervsevnetabsprocenten gælder også for førstegangsafgørelser, hvilket fremgår af tabel I.31.

Tabel I.31 Afgørelser om positivt erhvervsevnetab truffet i nye arbejdsskadesager (1. afgørelse) opgjort efter sagsklasse

Sagsklasse/År for afgørelse		2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Arbejdsulykker	Antal	700	812	834	1.326	1.294	1.759	1.321
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	33	35	37	38	38	39	39
Erhvervssygdomme	Antal	392	433	370	522	492	726	563
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	37	41	42	39	40	39	41
Pludselige løfteskader	Antal	7	16	26	44	32	29	31
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	24	34	44	39	41	41	41
I alt	Antal	1.099	1.261	1.231	1.893	1.820	2.514	1.915
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	35	37	39	38	39	39	39

I tabel I.32 er afgørelser om positivt erhvervsevnetab opgjort efter erhvervsevnetabsprocent. I 2004, 2005 og 2006 er erhvervsevnetabet hyppigst fastsat til de tre samme erhvervsevnetabsprocenter: 25 %, 35 % og 50 %. I 2006 tegner disse tre erhvervsevnetabsprocenter sig for lidt under halvdelen af alle afgørelser om positivt erhvervsevnetab.

Tabel I.32 Afgørelser om positivt erhvervsevnetab truffet i arbejdsskadesager

Erhvervsevnetabsprocent/År for afgørelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
15	348	347	442	573	410	501	378
20	142	160	187	333	323	391	303
25	1.187	1.041	723	789	595	602	618
30	106	138	172	297	328	374	371
35	169	221	301	477	481	559	937
40	65	75	109	177	238	413	374
45	22	42	46	81	154	267	112
50	321	310	278	350	456	502	582
55	5	8	4	13	38	62	24
60	7	11	6	26	88	121	58
65	466	600	669	647	406	403	316
70	1	4	5	20	81	113	74
75	6	11	10	43	94	121	100
80	10	13	22	26	54	53	48
85	3	15	34	77	46	33	22
90	.	1	4	5	9	3	4
95	1	1	.
100	67	71	50	54	34	18	26
Uoplyst	5	10	3	2	3	9	56
I alt	2.930	3.078	3.065	3.990	3.839	4.546	4.403
Gennemsnitligt erhvervsevnetab	36	38	39	38	40	39	39

Erstatninger: Méngodtgørelser

De samlede godtgørelser for varigt mén inkluderer revisions- og genoptagelsesafgørelser. For revision og genoptagelser er det kun udgifterne til den *yderligere godtgørelse*, der er medregnet. Beløbene angives for alle årene i 2006-niveau. De høje udgifter i 2003 og i 2005 skyldes, at antallet af afgørelser og herunder også afgørelser med tilkendt méngodtgørelse var meget højt både i 2003 og 2005. Fra 2005 til 2006 falder udgifterne.

Tabel I.33 Méngodtgørelser i mio. kr. (2006-niveau) opgjort efter sagsklasse

Sagsklasse/År for tilkendelse af erstatning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Ulykker	282,2	291,4	281,8	374,1	297,9	382,9	322,9
Erhvervssygdomme	130,5	119,6	112,4	156,4	151,9	169,0	165,9
Pludselige løfteskader	2,3	3,6	3,2	4,0	3,4	3,7	3,9
I alt (inkl. øvrige)	415,2	414,6	397,4	535,3	453,2	555,6	492,8

Erstatninger: Erhvervsevnetab

De samlede erstatninger for tab af erhvervsevne beregnes som summen af engangserstatninger og værdien af reserver hensat til løbende ydelser. Kapitaliseringer af løbende ydelser tæller med som et positivt engangsbeløb og en negativ reservehensættelse. Erstatningerne inkluderer revisions- og genoptagelsesafgørelser. For revision og genoptagelser er det kun udgifterne til den *yderligere erstatning*, der medregnes. Beløbene er for alle årene angivet i 2006-niveau. Af tabel I.34 fremgår, at summen af erhvervsevnetaberstatninger er mindre i 2006 end i 2005. Dette kan der være flere årsager til – se bemærkninger til tabel 1.6.

Tabel I.34 Erhvervsevnetabserstatninger i mio. kr. (2006-niveau) opgjort efter sagsklasse

Sagsklasse/År for tilkendelse af erstatning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Ulykker	1.398,7	1.587,8	1.529,8	2.299,6	2.353,3	2.595,9	1.766,8
Erhvervssygdomme	418,6	548,5	423,3	547,1	548,2	789,8	551,1
Pludselige løfteskader	9,0	18,6	29,6	49,7	46,4	41,5	34,3
I alt (inkl. øvrige)	1.826,3	2.158,0	1.986,2	2.900,8	2.954,3	3.425,6	2.351,3

II. Arbejdsulykker

Anmeldte arbejdsulykker

Ulykkessager opdeles på sagstype, som er en klassificering af sagen ud fra en lægelig vurdering. Sagstype er opdelt i 4 kategorier: kirurgisk, neurologisk, medicinsk samt tandskader forårsaget af arbejdsulykker. I perioden 2004-2006 er over halvdelen af sagerne neurologiske. De enkelte sagstypers andel af det samlede antal anmeldelser ligger nogenlunde stabilt.

Tabel II.1 Anmeldte arbejdsulykker opgjort efter sagstype

Sagstype/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kirurgisk	11.043	11.664	11.255	10.572	10.826	10.615	11.485
Neurologisk	7.152	7.208	7.241	7.472	8.066	8.180	8.526
Medicinsk	1.000	827	850	917	793	701	690
Ulykker, tænder	509	551	599	570	524	495	496
Øvrige	255	185	240	239	290	320	299
I alt	19.959	20.435	20.185	19.770	20.499	20.311	21.496

Ved modtagelsen af en anmeldelse oprettes en ulykkessag med oplysninger om skadens placering på legemet, skadeart samt årsag på baggrund af anmeldelsens oplysninger. Den 1. februar 2003 indførtes muligheden for at anmelde arbejdsskader elektronisk via EASY¹⁵. I tabel II.2 til II.5 ser man flere databrud i 2004, hvorfor det kan være u hensigtsmæssigt at sammenligne med den forudgående periode. Databruddet kan både skyldes, at anmeldemønstrene ændres på grund af EASY's indførelse, og at alle gamle koder ikke kan konverteres til de nye koder, som EASY medfører. I perioden 2004-2006 er omtrent halvdelen af skaderne relateret til ekstremiteter (se tabel II.2). Skader i ryg udgør godt 20 %.

Tabel II.2 Anmeldte arbejdsulykker opgjort efter skadens placering på legemet

Skadens placering/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Hoved	2.640	2.571	2.634	2.801	2.393	2.029	2.013
Hals med mere	801	782	799	832	654	495	635
Ryg	4.685	4.852	4.813	4.837	4.969	4.626	4.803
Brystkasse	549	538	521	469	490	512	602
Arme, hænder og fingre	6.080	6.381	6.203	5.951	6.214	6.172	6.666
Ben, fødder og tæer	3.929	4.152	4.087	3.793	3.966	4.019	4.358
Hele legemet	191	178	168	171	389	484	462
Flere skader	390	371	335	329	607	1.036	1.025
Uoplyst placering	103	98	102	126	248	509	246
Uoplyst*	591	512	523	461	569	429	686
I alt	19.959	20.435	20.185	19.770	20.499	20.311	21.496

*Ved uoplyst placering har man ikke kunnet placere skaden ved anmeldelse. Uoplyst betyder derimod, at oplysning ikke er angivet, eller at oplysninger er fejlagtige og derfor ikke kan håndteres.

Af tabel II.3 fremgår, at ca. halvdelen af skaderne i perioden 2004-2005 er forstrækninger. De enkelte skadearters andel af anmeldelser i samme periode er ganske stabil.

¹⁵ EASY - Elektronisk Anmeldelse System

Tabel II.3 Anmeldte arbejdsulykker opgjort efter skadeart

Skadeart/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Sår, snit med mere	1.947	2.133	2.065	2.074	1.906	1.874	1.874
Amputation	339	310	295	282	228	205	239
Brud	2.681	2.679	2.562	2.488	2.581	2.555	2.880
Bløddelskader	725	587	544	582	1.020	1.007	1.015
Forstrækning med mere	10.464	11.232	11.204	10.942	11.127	10.622	10.921
Andet	3.013	3.001	3.006	3.054	3.052	3.136	2.977
Død	102	96	101	120	75	104	98
Uoplyst	688	397	408	228	510	808	1.492
I alt	19.959	20.435	20.185	19.770	20.499	20.311	21.496

Af tabel II.4 ses, at omtrent en tredjedel af de anmeldte arbejdsulykker 2004-2006 er forårsaget af overbelastning, mens en fjerdedel skyldes fald eller styrt. Igen ligger en ret stabil andel af de forskellige årsager til grund for anmeldelserne 2004-2006.

Tabel II.4 Anmeldte arbejdsulykker opgjort efter årsag

Årsag/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Fald/styrt	4.850	5.036	4.922	4.608	4.538	4.606	5.342
Faldende genstande/ Stødt på genstande	2.151	2.182	2.094	1.949	2.222	2.248	2.456
Psykisk chok, vold med mere	877	887	981	1.211	1.234	1.156	1.207
Skåret eller klemt	2.681	2.644	2.496	2.465	2.289	2.073	2.298
Overbelastning med mere	5.134	5.839	5.934	6.183	6.824	6.771	6.614
Ulykker i øvrigt	3.803	3.489	3.396	2.992	2.250	2.170	2.239
Uoplyst	463	358	362	362	1.142	1.287	1.340
I alt	19.959	20.435	20.185	19.770	20.499	20.311	21.496

I tabel II.5 opgøres anmeldte arbejdsulykker på branche. Tabellen går kun tilbage til 2003, da den hidtidige branchenomenklatur blev afløst af en ny i 2003. Fire brancher tegner sig for over halvdelen af anmeldelserne. Det drejer sig i faldende orden om: Sundheds- og velfærdsinstitutioner mv., fremstillingsvirksomhed, bygge- og anlægsvirksomhed og offentlig administration, forsvar og socialforsikring. De respektive branchers andel af det samlede antal anmeldelser er stabilt i den fireårige periode.

Table II.5 Anmeldte arbejdsulykker opgjort efter branche

Hovedbranche/År for anmeldelse	2003	2004	2005	2006
Landbrug, jagt og skovbrug	342	180	388	424
Fiskeri	101	42	49	39
Råstofudvikling	43	42	37	37
Fremstillingsvirksomhed	3.342	3.397	3.310	3.471
El-, gas-, varme- og vandforsyning	88	100	91	102
Bygge- og anlægsvirksomhed	1.956	2.040	2.074	2.261
Handels- og restaurationsvirksomhed	1.609	1.677	1.798	1.903
Hotel- og restaurationsvirksomhed	314	336	338	398
Transportvirksomhed med videre	1.833	1.813	1.841	1.960
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	220	151	151	182
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice med videre	854	1.008	1.104	1.224
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	2.950	2.746	2.322	2.248
Undervisning	967	1.072	1.212	1.364
Sundheds- og velfærdsinstitutioner med videre	3.394	3.567	3.783	3.971
Organisationer, forlystelser, kultur med videre	582	766	831	931
Private husholdninger med ansat medhjælp	2	8	12	11
Internationale organisationer med videre	4	1	1	1
Uoplyst	1.169	1.553	969	969
I alt	19.770	20.499	20.311	21.496

Anerkendte og afviste arbejdsulykker

Alle anmeldte ulykkessager afgøres med hensyn til, om de kan anerkendes som en arbejdsskade eller ej. Arbejdsskadereformen indebærer som nævnt i indledningen en administrativ forenkling, idet der bliver truffet én samlet afgørelse om anerkendelsesspørgsmål, ménprocent og erhvervsevnetab, og der tages stilling til behandlingsudgifter. Den tidligere selvstændige afgørelse om sagens anerkendelse er således helt bortfaldet med reformen.

Af tabel II.6 fremgår anerkendelsesprocenten for perioden 2000-2006. Det er imidlertid ikke muligt at sammenligne anerkendelsesprocenten efter 2004 med tidligere års registreringer, fordi den selvstændige afgørelse vedrørende anerkendelsesspørgsmålet bortfaldt med reformen. Samtidig træffes afgørelsen om selve anerkendelsen væsentligt senere i sagsforløbet end tidligere. Anerkendelsesprocenten vil her i reformens første år derfor være betydeligt lavere end tidligere, da langt de fleste "hurtige afgørelser" vil være afvisninger.

Table II.6 Anerkendte og afviste arbejdsulykker

Afgørelse/År for anerkendelse/afvisning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Anerkendt	14.362	14.139	14.720	13.413	9.130	13.022	14.336
Afvist	5.197	4.976	6.065	5.862	4.959	4.431	4.458
I alt	19.559	19.115	20.785	19.275	14.089	17.453	18.794
Anerkendelsesprocent*	73,4	74,0	70,8	69,6	64,8	74,6	76,3
Anden afgørelse	448	486	411	636	743	722	817

* Omfatter alene formidlede anerkendelser i reformsagerne. Ved reformen indførtes én samlet afgørelse, hvilket betyder en tidsmæssig forskydning af anerkendelsesafgørelsen.

Ulykkessagerne er opgjort efter det år, hvor der er formidlet afgørelse om anerkendelse. Af tabel II.7 fremgår, at den højeste anerkendelsesprocent findes i sager om skader på arme, hænder og fingre.

Tabel II.7 Afgørelser og anerkendelsesprocent i ulykkessager i 2006 opgjort efter skadens placering på legemet

Skadens placering/År for afgørelse	Anerkendelse	Afvisning	I alt	Anerkendelses- procent	Anden afgørelse
Hoved	1.377	445	1.822	75,6	173
Hals med mere	364	159	523	69,6	20
Ryg	3.084	1.411	4.495	68,6	122
Brystkasse	406	112	518	78,4	18
Arme, hænder og fingre	4649	1015	5664	82,1	204
Ben, fødder og tæer	2969	769	3738	79,4	129
Hele legemet	276	142	418	66,0	33
Flere skader	712	162	874	81,5	34
Uoplyst placering	173	97	270	64,1	34
Uoplyst	326	146	472	69,1	50
I alt	14.336	4.458	18.794	76,3	817

Fra 2004 til 2005 stiger antallet af anerkendelser med over 40 %. Antallet af anerkendte sager om skader på hovedet stiger dog langt mindre, og set over hele perioden falder antallet af anerkendte skader på hovedet også. Antallet af anerkendelser om skader på hals med mere falder både fra 2004 til 2005 og i hele perioden set under et.

Tabel II.8 Anerkendte arbejdsulykker opgjort efter skadens placering på legemet

Skadens placering/År for anerkendelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Hoved	2.054	1.860	1.987	1.948	1.155	1.261	1.377
Hals med mere	681	626	649	670	397	308	364
Ryg	2.619	2.531	2.740	2.478	1.843	2.697	3.084
Brystkasse	405	398	406	350	236	310	406
Arme, hænder og fingre	4.814	4.884	5.027	4.456	3.056	4.470	4.649
Ben, fødder og tæer	2.884	3.036	3.102	2.684	1.782	2.693	2.969
Hele legemet	172	157	155	152	128	249	276
Flere skader	333	300	285	287	246	534	712
Uoplyst placering	53	33	57	65	63	221	173
Uoplyst	347	314	312	323	224	279	326
I alt	14.362	14.139	14.720	13.413	9.130	13.022	14.336

I tabel II.9 er anerkendte arbejdsulykker opgjort efter skadeart. I perioden 2004-2006 er de enkelte skadearters andel af det samlede antal anerkendelser stabilt.

Tabel II.9 Anerkendte arbejdsulykker opgjort efter skadeart

Skadeart/År for anerkendelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Sår, snit med mere	1.672	1.857	1.848	1.712	1.076	1.482	1.494
Amputation	327	302	288	252	144	204	186
Brud	2.451	2.378	2.375	2.203	1.243	2.018	2.160
Bløddelsskader	613	509	500	471	428	770	778
Forstrækning med mere	6.530	6.746	7.160	6.456	4.735	6.416	7.048
Andet	2.247	2.088	2.256	2.110	1.314	1.779	1.936
Død	52	33	57	59	31	45	38
Uoplyst	470	226	236	150	159	308	696
I alt	14.362	14.139	14.720	13.413	9.130	13.022	14.336

I tabel II.5 så vi, at brancherne sundheds- og velfærdsinstitutioner med videre, fremstillingsvirksomhed, bygge- og anlægsvirksomhed og offentlig administration, forsvar og socialforsikring tegner sig for over halvdelen af anmeldelserne. Det samme gælder for anerkendelserne. Hver enkelt af de fire brancher tegner sig for samme andel af alle anerkendte sager i 2005 og 2006.

Tabel II.10 Anerkendte arbejdsulykker opgjort efter branche

Hovedbranche/År for anerkendelse	2003	2004	2005	2006
Landbrug, jagt og skovbrug	255	108	152	229
Fiskeri	65	30	21	20
Råstofudvikling	36	19	28	21
Fremstillingsvirksomhed	2.300	1.459	2.263	2.246
El-, gas-, varme- og vandforsyning	53	41	54	74
Bygge- og anlægsvirksomhed	1.403	940	1.380	1.584
Handels- og restaurationsvirksomhed	1.056	738	1.092	1.327
Hotel- og restaurationsvirksomhed	209	136	220	236
Transportvirksomhed med videre	1.322	835	1.164	1.418
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	129	91	76	121
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice med videre	599	395	659	766
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	1.989	1.276	1.651	1.616
Undervisning	712	494	819	913
Sundheds- og velfærdsinstitutioner med videre	2.249	1.654	2.300	2.619
Organisationer, forlystelser, kultur med videre	380	280	530	625
Private husholdninger med ansat medhjælp	4	3	7	9
Internationale organisationer med videre	5	1	.	1
Uoplyst	647	630	606	511
I alt	13.413	9.130	13.022	14.336

Flertallet af afvisninger er sager om skader placeret i ryggen eller skader på arme, hænder og fingre. I tabel II.2 så vi, at der anmeldes flere skader på arme, hænder og fingre end i ryggen. Af tabel II.11 fremgår imidlertid, at der afvises flere skader i ryggen end på arme, hænder og fingre. Ser man på, hvor stor en andel de tre største grupper (ryg, arme, hænder og fingre samt ben, fødder og tær) udgør af det samlede antal afvisninger, så ligger de stabilt 2004-2006.

Tabel II.11 Afviste arbejdsulykker opgjort efter skadens placering på legemet

Skadens placering/År for afvisning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Hoved	635	503	649	699	624	480	445
Hals med mere	129	138	155	167	149	143	159
Ryg	2.001	1.998	2.370	2.253	1.745	1.374	1.411
Brystkasse	117	109	131	103	110	81	112
Arme, hænder og fingre	1.111	1.086	1.400	1.386	1.129	1.054	1.015
Ben, fødder og tæer	991	933	1.141	1.038	880	744	769
Hele legemet	9	16	19	20	85	133	142
Flere skader	51	51	43	53	54	119	162
Uoplyst placering	29	27	25	25	41	183	97
Uoplyst	124	115	132	118	142	120	146
I alt	5.197	4.976	6.065	5.862	4.959	4.431	4.458

Af tabel II.12 ses, at antallet af afvisninger falder fra periodens start til dens slutning. Antallet af afviste sager om forstrækninger falder dog forholdsmæssigt meget i forhold til de andre skadearter.

Tabel II.12 Afviste arbejdsulykker opgjort efter skadeart

Skadeart/År for afvisning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Sår, snit med mere	184	167	245	265	248	180	175
Amputation	14	9	20	11	10	12	18
Brud	253	204	251	265	240	222	235
Bløddelsskader	107	79	77	107	111	114	137
Forstrækning med mere	3.659	3.768	4.516	4.312	3.379	2.860	2.768
Andet	767	612	805	800	822	853	744
Død	29	26	25	25	23	37	21
Uoplyst	184	111	126	77	126	153	360
I alt	5.197	4.976	6.065	5.862	4.959	4.431	4.458

I forbindelse med tabellerne over anmeldelser og anerkendelser så vi, at brancherne sundheds- og velfærdsinstitutioner med videre, fremstillingsvirksomhed, offentlig administration, forsvar og socialforsikring og bygge- og anlægsvirksomhed tegner sig for broderparten af sagerne. Det samme gælder afvisningerne, og afvisningernes fordeling på førnævnte fire brancher ligger stabilt i perioden.

Tabel II.13 Afviste arbejdsulykker opgjort efter branche

Hovedbranche/År for afvisning	2003	2004	2005	2006
Landbrug, jagt og skovbrug	103	71	56	75
Fiskeri	18	17	13	9
Råstofudvikling	12	6	6	8
Fremstillingsvirksomhed	1.022	808	673	629
El-, gas-, varme- og vandforsyning	36	25	21	25
Bygge- og anlægsvirksomhed	523	438	352	362
Handels- og restaurationsvirksomhed	466	442	376	402
Hotel- og restaurationsvirksomhed	95	82	84	98
Transportvirksomhed med videre	519	457	364	356
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	69	64	33	37
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice med videre	246	261	231	255
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	844	660	588	528
Undervisning	242	185	255	264
Sundheds- og velfærdsinstitutioner med videre	1.107	823	820	904
Organisationer, forlystelser, kultur med videre	218	198	173	191
Private husholdninger med ansat medhjælp	1	2	1	2
Internationale organisationer med videre	.	.	1	.
Uoplyst	341	420	384	313
I alt	5.862	4.959	4.431	4.458

Erstatninger

Tabellerne nedenfor viser antallet af ulykkessager, hvor der er tilkendt mén godtgørelse eller erhvervsevnetabserstatning eller begge dele fordelt på det år, hvor der *første gang* blev tilkendt en erstatning i sagen.

Af tabel II.14 fremgår, at den største gruppe af erstatninger vedrører skader på arme, hænder og fingre. Herefter kommer skader i ryg og på ben, fødder og tæer. Fra 2004 til 2006 drejer ca. en tredjedel af arbejdsulykkerne med tilkendt erstatning sig således om skader på arme, hænder og fingre, mens skader i ryg og på ben, fødder og tæer udgør lidt over en femtedel hver.

Tabel II.14 Arbejdsulykker tilkendt erstatning opgjort efter skadens placering på legemet

Skadens placering/År for tilkendelse af erstatning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Hoved	513	571	530	723	529	600	427
Hals med mere	422	422	365	504	334	385	214
Ryg	1.359	1.436	1.400	1.908	1.210	1.632	1.442
Brystkasse	152	174	143	199	151	192	136
Arme, hænder og fingre	1.931	1.995	1.888	2.211	1.748	2.369	1.976
Ben, fødder og tæer	1.312	1.331	1.265	1.568	1.172	1.537	1.307
Hele legemet	99	85	70	121	73	118	95
Flere skader	161	211	167	186	160	257	317
Uoplyst placering	57	35	56	51	45	44	70
Uoplyst	108	118	110	124	88	136	105
I alt	6.114	6.378	5.994	7.595	5.510	7.270	6.089

Fra 2004 til 2006 fordeler arbejdsulykker med tilkendt erstatning sig med de samme andele på de forskellige skadearter.

Tabel II.15 Arbejdsulykker tilkendt erstatning opgjort efter skadeart

Skadens placering/År for tilkendelse af erstatning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Sår, snit med mere	457	475	495	551	433	588	408
Amputation	223	184	189	166	170	171	127
Brud	1.239	1.243	1.202	1.465	1.080	1.502	1.100
Bløddelsskader	200	208	184	182	165	221	268
Forstrækning med mere	3.044	3.284	3.144	4.168	2.908	3.812	3.271
Andet	613	670	575	837	599	779	689
Død	52	33	54	50	49	44	39
Uoplyst	286	281	151	176	106	153	187
I alt	6.114	6.378	5.994	7.595	5.510	7.270	6.089

Igen tegner de samme fire brancher sig for størstedelen af sagerne. Sundheds- og velfærdsinstitutioner og fremstillingsvirksomhed tegner sig skiftevis for det største samlede antal sager.

Tabel II.16 Arbejdsulykker tilkendt erstatning opgjort efter branche

Hovedbranche/År for tilkendelse af erstatning	2003	2004	2005	2006
Landbrug, jagt og skovbrug	155	107	104	95
Fiskeri	46	36	46	18
Råstofudvikling	32	12	23	15
Fremstillingsvirksomhed	1.241	951	1.305	1.039
El-, gas-, varme- og vandforsyning	32	28	35	31
Bygge- og anlægsvirksomhed	838	600	814	702
Handels- og restaurationsvirksomhed	566	435	576	559
Hotel- og restaurationsvirksomhed	98	67	87	72
Transportvirksomhed med videre	847	596	747	670
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	81	66	74	57
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice med videre	360	242	359	300
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	1.003	791	954	694
Undervisning	315	222	308	266
Sundheds- og velfærdsinstitutioner med videre	1.242	888	1.121	1.038
Organisationer, forlystelser, kultur med videre	227	152	228	253
Private husholdninger med ansat medhjælp	5	2	4	5
Internationale organisationer med videre	.	1	1	.
Uoplyst	507	314	484	275
I alt	7.595	5.510	7.270	6.089

Siden 1. januar 2004 har det været muligt at afdække, hvilke punkter i méntabellen de tilkendte méngodtgørelser refererer til. Som det fremgår af tabel II.17, er det i særlig grad hvirvelsøjlen, altså rygskader, og arm- og benskader, der tæller i det samlede billede. Ménprocenten for disse tre punkter i méntabellen er stabil i perioden. Det bemærkes, at statistikken ikke præcist afdækker multiple skader.

Tabel II.17 Gennemsnitlig ménprocent i arbejdsulykker opgjort i forhold til punkthenvisningerne (skadetype) i den nye méntabel.*

Punkt i méntabel	2004		2005		2006	
	Ménprocent	Antal	Ménprocent	Antal	Ménprocent	Antal
Tænder/kæber	7	7	7	10	5	8
Næse	5	2	5	2	6	4
Hjernen	10	104	8	138	8	124
Øje og syn	11	40	10	60	10	46
Øre/hørelse	6	15	8	18	7	5
Lugtesans	10	2	10	2	10	2
Hvirvelsøjlen	8	1.328	8	1.727	8	1.464
Bækken	7	10	7	10	8	13
Haleben	5	23	5	33	5	12
Rygmarvslæsioner	55	5	18	2	70	4
Ribben	6	4	6	14	6	10
Arme	7	1.368	8	1.831	7	1.489
Ben	6	926	6	1.210	6	984
Astma	10	3	14	2	25	1
Bughule/bugvæg	6	10	6	6	33	2
Kønsorganer	15	1	5	3	15	1
Vansir	6	33	7	41	7	35
Psykiske skader efter vold eller chok	14	222	14	248	13	189
Uden for tabel (skøn)	8	219	7	349	7	317

* Punkter, hvor der var tomme felter, er udeladt af tabellen.

III. Erhvervssygdomme

Anmeldte erhvervssygdomme

I de følgende tabeller over erhvervssygdomme er anmeldte sager opgjort efter anmeldediagnose. Anerkendte sager, afviste sager og sager med erstatning er opgjort efter slutdiagnose. Tallene for de enkelte grupper af diagnoser er derfor ikke direkte sammenlignelige fra tabel til tabel.

Som nævnt tidligere er antallet af anmeldelser steget de seneste år. Fra 2004 til 2005 stiger særligt to diagnoser: skulder- og nakkesygdomme og andre sygdomme i bevægeapparatet. Ser man på hele perioden, er særligt anmeldelser af psykiske gener og sygdomme steget markant.

Tabel III.1 Anmeldte erhvervssygdomme opgjort efter anmeldediagnose

Anmeldediagnose/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Hudsygdomme	1.292	1.389	1.303	1.233	1.245	1.309	1.426
Høresygdomme	2.128	1.925	1.798	1.571	1.717	1.694	1.775
Lungesygdomme	423	417	278	276	309	405	447
Skulder- og nakkesygdomme	1.715	1.669	1.644	1.678	1.851	2.495	2.581
Armsygdomme	2.572	2.513	2.174	2.074	2.246	2.855	2.746
Rygsygdomme	1.432	1.510	1.481	1.311	1.435	1.760	1.710
Andre sygdomme i bevægeapparatet	870	834	726	735	731	1.022	1.022
Psykiske gener og sygdomme	690	1.048	1.165	1.394	2.005	2.509	2.914
Kræftsygdomme	228	171	189	201	198	259	295
Andet	2.211	1.914	1.655	1.821	1.867	2.097	2.703
Uoplyst	118	112	131	81	390	553	789
I alt	13.679	13.502	12.544	12.375	13.994	16.958	18.408

Antallet af anmeldelser stiger i næsten alle brancher i perioden fra 2003 til 2006. Særligt inden for sundheds- og velfærdsinstitutioner med videre er der en meget stor stigning på godt 2300 anmeldelser fra 2003 til 2006, og antallet af anmeldelser bliver tredoblet i perioden. Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed og offentlig administration, forsvar og socialforsikring er de eneste brancher, hvor antallet af anmeldelser ikke er steget. Antallet af anmeldte erhvervssygdomme med "uoplyst branche" stiger i 2004 og 2005 og særligt i 2006. Som følge af arbejdsskadereformen sættes koden for branche nemlig først sammen med afgørelsen, hvilket er senere i sagsforløbet end tidligere.

Table III.2 Anmeldte erhvervssygdomme opgjort efter hovedbranche

Hovedbranche/År for anmeldelse	2003	2004	2005	2006
Landbrug, jagt og skovbrug	177	188	254	233
Fiskeri	64	71	70	63
Råstofudvikling	22	28	22	34
Fremstillingsvirksomhed	3.518	3.725	4.397	4.393
El-, gas-, varme- og vandforsyning	64	64	79	93
Bygge- og anlægsvirksomhed	979	1.087	1.391	1.352
Handels- og restaurationsvirksomhed	1.041	1.089	1.396	1.427
Hotel- og restaurationsvirksomhed	214	264	290	358
Transportvirksomhed med videre	859	881	1.109	1.180
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	241	178	190	166
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice med videre	546	696	851	924
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	2.521	2.777	2.378	2.372
Undervisning	260	362	670	700
Sundheds- og velfærdsinstitutioner med videre	1.099	1.618	2.527	3.412
Organisationer, forlystelser, kultur med videre	397	468	651	650
Private husholdninger med ansat medhjælp	.	4	4	1
Internationale organisationer med videre	1	3	1	2
Uoplyst	372	491	678	1.048
I alt	12.375	13.994	16.958	18.408

Anerkendte og afviste erhvervssygdomme

Arbejdsskadereformen indebærer som nævnt i indledningen en administrativ forenkling, idet der som udgangspunkt bliver truffet én samlet afgørelse om anerkendelsesspørgsmål, ménprocent og erhvervsevnetab, og der tages stilling til behandlingsudgifter. Den tidligere selvstændige afgørelse om sagens anerkendelse er således helt bortfaldet med reformen, og derfor er det umuligt at sammenligne anerkendelsesprocenten med de tidligere års registreringer. Samtidig træffes afgørelsen om selve anerkendelsen væsentligt senere i sagsforløbet end tidligere. Anerkendelsesprocenten er derfor alt andet lige noget lavere i de første år efter reformen, da langt de fleste "hurtige afgørelser" vil være afvisninger.

Table III.3 Anerkendte og afviste erhvervssygdomme

Afgørelse/År for anerkendelse/afvisning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Anerkendt	3.131	2.391	2.429	3.045 ¹⁶	2.302	2.650	2.734
Afvist	11.119	9.420	10.508	9.949	9.650	11.789	12.587
I alt	14.250	11.811	12.937	12.994	11.952	14.439	15.321
Anerkendelsesprocent	22,0	20,2	18,8	23,4	19,3	18,4	17,8
Anden afgørelse	521	500	458	634	1.043	811	927

Arbejdsskadestyrelsen anerkender anmeldte erhvervssygdomme, som figurerer på fortegnelsen over erhvervssygdomme, hvis de særlige betingelser på fortegnelsen er opfyldt. På fortegnelsen over erhvervssygdomme står alle de erhvervssygdomme, der ifølge medicinsk dokumentation er

¹⁶ Det høje antal anerkendelser i 2003 skyldes, at der blev afsluttet ekstraordinært mange sager det pågældende år.

forårsaget af bestemte påvirkninger, som personer gennem deres arbejde eller de forhold, det foregår under, har været udsat for i højere grad end personer uden et sådant arbejde.

Anmeldte erhvervssygdomme, der ikke er omfattet af fortegnelsen over erhvervssygdomme, kan kun anerkendes efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget.

Baggrunden for halveringen i antallet af sager anerkendt efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget fra 2001 til 2002 er, at lænderygsygdomme i plejesektoren kom på fortegnelsen i 2001. Disse sager skal derfor ikke længere forelægges udvalget. Stigningen fra 2002 til 2003 skyldes blandt andet en præcisering af praksis om psykiske sygdomme, der førte til flere forelæggelser for Erhvervssygdomsudvalget. Den yderligere stigning fra 2004 til 2005 kan formentlig tilskrives 2. fase af reformen, der trådte i kraft pr. 1. januar 2005. Antallet af sager anerkendt efter forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget halveres fra 2005 til 2006. Dette skyldes sandsynligvis, at posttraumatisk belastningsreaktion, slidgigt i knæ og pleurale plaques blev optaget på erhvervssygdomsfortegnelserne i 2005. Tidligere udgjorde sager med disse diagnoser en stor andel af de sager, som blev forelagt Erhvervssygdomsudvalget.

Tabel III.4 Anerkendte erhvervssygdomme med eller uden forudgående forelæggelse for Erhvervssygdomsudvalget

Forelæggelse/År for anerkendelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Med forelæggelse	138	146	75	138	139	196	97
Uden forelæggelse	2.993	2.245	2.354	2.907	2.163	2.454	2.637
I alt	3.131	2.391	2.429	3.045	2.302	2.650	2.734

Som det fremgår af tabel III.5, er det samlede antal anerkendelser faldet i perioden. Ser man derimod på diagnosen psykiske sygdomme, er antallet af anerkendelser steget med 90 sager fra periodens start i 2000 til 2006. Antallet af anerkendte erhvervssygdomme med diagnosen andre sygdomme i bevægeapparatet er også steget.

Tabel III.5 Anerkendte erhvervssygdomme opgjort efter slutdiagnose

Slutdiagnose/År for anerkendelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kræftsygdomme	155	99	105	109	112	135	128
Psykiske sygdomme	11	36	32	71	79	146	101
Nervesygdomme	64	56	56	71	73	96	86
Høresygdomme	780	468	437	465	297	455	534
Lungesygdomme	217	185	158	239	165	243	234
Hudsygdomme	1.056	713	892	1.247	806	768	936
Rygsygdomme	241	257	231	294	296	253	210
Andre sygdomme i bevægeapparatet	247	257	178	219	231	342	351
Andet	352	315	330	313	192	157	103
Uoplyst	8	5	10	17	51	55	51
I alt	3.131	2.391	2.429	3.045	2.302	2.650	2.734

I tabel III.6 ses, at anerkendelsesprocenten for psykiske sygdomme er lav og også den laveste af alle. Hudsygdomme og kræftsygdomme har de højeste anerkendelsesprocenter.

Tabel III.6 Afgørelser og anerkendelsesprocent i erhvervssygdomssager i 2006 opgjort efter slutdiagnose

Slutdiagnose/År for afgørelse	Anerkendelse	Afvisning	I alt	Anerkendelsesprocent	Anden afgørelse
Kræftsygdomme	128	90	218	58,7	5
Psykiske sygdomme	101	2.502	2.603	3,9	12
Nervesygdomme	86	465	551	15,6	.
Høresygdomme	534	875	1.409	37,9	1
Lungesygdomme	234	463	697	33,6	6
Hudsygdomme	936	419	1.355	69,1	3
Rygsygdomme	210	1.389	1.599	13,1	4
Andre sygdomme i bevægeapparatet	351	5.779	6.130	5,7	13
Andet	103	584	687	15,0	8
Uoplyst	51	21	72	70,8	875
I alt	2.734	12.587	15.321	17,8	927

Som i de forudgående tabeller opgjort på branche tegner de samme fire brancher sig for flertallet af sager, og deres andel ligger stabilt.

Tabel III.7 Anerkendte erhvervssygdomme opgjort efter hovedbranche

Hovedbranche/År for anerkendelse	2003	2004	2005	2006
Landbrug, jagt og skovbrug	57	50	42	52
Fiskeri	39	31	29	22
Råstofudvikling	4	7	5	4
Fremstillingsvirksomhed	1.052	790	978	896
El-, gas-, varme- og vandforsyning	29	21	19	22
Bygge- og anlægsvirksomhed	327	251	329	376
Handels- og restaurationsvirksomhed	240	190	194	203
Hotel- og restaurationsvirksomhed	87	41	53	62
Transportvirksomhed med videre	113	99	102	113
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	12	6	10	10
Fast ejendom, udlejning, forretningservice med videre	99	54	79	75
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	388	350	378	310
Undervisning	44	22	28	37
Sundheds- og velfærdsinstitutioner med videre	367	266	252	370
Organisationer, forlystelser, kultur med videre	95	69	74	106
Private husholdninger med ansat medhjælp	.	.	.	1
Uoplyst	92	55	78	75
I alt	3.045	2.302	2.650	2.734

Af tabel III.8 fremgår, at antallet af afviste erhvervssygdomme stiger fra 2000 til 2006. Ser man på de enkelte diagnoser, stiger antallet af afviste psykiske sygdomme gennem hele perioden. Antallet af afviste høresygdomme falder derimod.

Tabel III.8 Afviste erhvervssygdomme opgjort efter slutdiagnose

Slutdiagnose/År for afvisning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kræftsygdomme	123	77	82	93	131	109	90
Psykiske sygdomme	481	657	894	1.081	1.441	2.201	2.502
Nervesygdomme	353	238	286	361	330	406	465
Høresygdomme	1.640	1.130	1.416	1.210	1.049	986	875
Lungesygdomme	615	443	413	456	396	440	463
Hudsygdomme	273	218	218	189	217	316	419
Rygsygdomme	1.142	1.065	1.097	1.016	1.030	1.325	1.389
Andre sygdomme i bevægeapparatet	5.154	4.613	4.570	4.532	4.538	5.546	5.779
Andet	1.325	956	1.517	997	494	428	584
Uoplyst	13	23	15	14	24	32	21
I alt	11.119	9.420	10.508	9.949	9.650	11.789	12.587

Af tabel III.9 fremgår, at fordelingen af afviste sager på brancher også ligger stabilt.

Tabel III.9 Afviste erhvervssygdomssager opgjort efter hovedbranche

Hovedbranche/År for afvisning	2003	2004	2005	2006
Landbrug, jagt og skovbrug	139	123	141	174
Fiskeri	49	43	39	45
Råstofudvikling	14	22	19	15
Fremstillingsvirksomhed	2.723	2.503	2.815	2.903
El-, gas-, varme- og vandforsyning	48	31	55	61
Bygge- og anlægsvirksomhed	709	699	808	880
Handels- og restaurationsvirksomhed	836	772	977	1.054
Hotel- og restaurationsvirksomhed	145	185	203	280
Transportvirksomhed med videre	754	682	889	983
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	232	144	185	148
Fast ejendom, udlejning, forretningsservice med videre	480	498	643	752
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	2.103	2.190	1.947	1.951
Undervisning	232	218	528	580
Sundheds- og velfærdsinstitutioner med videre	816	961	1.844	2.035
Organisationer, forlystelser, kultur med videre	355	328	448	501
Private husholdninger med ansat medhjælp	.	2	4	2
Uoplyst	314	249	244	223
I alt	9.949	9.650	11.789	12.587

Erstatning

Fra 2000 til 2006 falder antallet af erhvervssygdomme, hvor der tilkendes erstatning. Tre diagnoser afviger fra denne tendens. Det drejer sig om psykiske sygdomme, nervesygdomme og andre sygdomme i bevægeapparatet, idet antallet af disse sager med erstatning stiger.

Tabel III.10 Erhvervssygdomme tilkendt erstatning opgjort efter slutdiagnose

Slutdiagnose/År for tilkendelse af erstatning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Kræftsygdomme	146	102	94	101	120	133	127
Psykiske sygdomme	8	22	17	56	63	134	108
Nervesygdomme	45	44	44	54	52	70	80
Høresygdomme	720	492	444	476	313	367	302
Lungesygdomme	145	148	126	153	129	121	104
Hudsygdomme	748	612	626	1.044	704	664	725
Rygsygdomme	208	206	203	300	285	302	226
Andre sygdomme i bevægeapparatet	165	159	147	166	172	267	304
Andet	263	264	248	288	175	151	86
Uoplyst	3	4	6	20	50	55	49
I alt	2.451	2.053	1.955	2.658	2.063	2.264	2.111

Med virkning fra 2004 er det muligt at afdække, hvilke punkter i méntabellen de tilkendte méngodtgørelser refererer til. Som det fremgår af nedenstående tabel, er der tilkendt flest méngodtgørelser for eksem, sygdomme i arme, hørenedsættelser og ryglidelser (hvirvelsøjlen). Tabellen viser den gennemsnitlige ménprocent. Den gennemsnitlige ménprocent for de fire førnævnte punkter på méntabellen er stabil i perioden 2004-2006.

Tabel III.11 Gennemsnitlig ménprocent i erhvervssygdomme opgjort i forhold til punkthenvisningerne (skadetype) i den nye méntabel*

Punkt i méntabel	2004		2005		2006	
	Ménprocent	Antal	Ménprocent	Antal	Ménprocent	Antal
Hjernen	24	30	24	24	28	11
Øre/hørelse	7	277	7	328	7	266
Hvirvelsøjlen	10	287	10	285	10	207
Arme	9	252	9	309	9	340
Ben	10	5	8	29	10	25
Astma	11	69	11	66	11	51
Begrænsning i funktionskapacitet ved lunge- og hjertekarsygdomme	32	26	31	29	27	32
Eksem	9	557	9	517	9	600
Kræftsygdomme	66	82	67	105	61	115
Psykiske skader efter vold eller chok	17	63	16	127	15	95
Uden for tabel (skøn)	9	47	14	39	14	37

* Punkter, hvor der var tomme felter, er udeladt af tabellen.

IV. Pludselige løfteskader

Der gøres opmærksom på, at pludselige løfteskader er udgået af loven for skader sket efter 1. januar 2004. Pludselige løfteskader er herefter omfattet af ulykkesbegrebet.

Tabel IV.1 Anmeldte pludselige løfteskader opgjort efter anmeldediagnose

Anmeldediagnose/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Rygsygdomme	1.281	1.270	1.312	1.300	456	70	26
Andet	335	322	396	352	144	26	5
Uoplyst	103	131	143	62	52	7	13
I alt	1.719	1.723	1.851	1.714	652	103	44

Tabel IV.2 Anerkendte og afviste pludselige løfteskader

Afgørelse/År for anerkendelse/afvisning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Anerkendt	83	64	79	88	77	72	65
Afvist	1.850	1.534	1.927	1.917	894	238	86
I alt	1.933	1.598	2.006	2.005	971	310	151
Anerkendelsesprocent	4,3	4,0	3,9	4,4	7,9	23,2	43,0
Anden afgørelse	88	80	53	70	23	7	1

Tabel IV.3 Afviste pludselige løfteskader opgjort efter anmeldediagnose

Anmeldediagnose/År for afvisning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Rygsygdomme	1.413	1.152	1.417	1.445	651	148	52
Andet	346	275	354	378	198	73	22
Uoplyst	91	107	156	94	45	17	12
I alt	1.850	1.534	1.927	1.917	894	238	86

Tabel IV.4 Antal pludselige løfteskader, hvor der er tilkendt erstatning

Anmeldediagnose/År for tilkendelse af erstatning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Rygsygdomme	39	52	38	53	44	49	43
Andet	16	21	26	26	34	30	28
Uoplyst	0	1	2	6	3	2	2
I alt	55	74	66	85	81	81	73

V. Brilleskader

Som tabel V.1 viser, er antallet af brilleskader faldet jævnt siden år 2000. Dette hænger sammen med den finansieringsmodel, der blev indført i Arbejdsskadestyrelsen i 1993, hvorefter forsikringsselskaberne skulle betale et administrationsbidrag for hver sag. Forsikringsselskaberne vil ofte benytte adgangen til selv at behandle sager om brilleskader, da brillesager er ret enkle at behandle og ofte kun fører til erstatning i form af betaling af briller. Fra 1997 fik statsinstitutionerne ligeledes adgang til selv at behandle disse sager. Antallet af anmeldte brilleskader er tilsyneladende stabilt siden 2004.

Tabel V.1 Anmeldte brilleskader

Sagsklasse/År for anmeldelse	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Brilleskader	247	181	146	103	93	90	89

Tabel V.2 Anerkendte og afviste brilleskader

Afgørelse/År for anerkendelse/afvisning	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Anerkendt	226	148	131	76	47	56	41
Afvist	32	27	27	19	17	21	12
I alt	258	175	158	95	64	77	53
Anerkendelsesprocent	87,6	84,6	82,9	80,0	73,4	72,7	77,4
Anden afgørelse	9	11	10	12	12	28	18